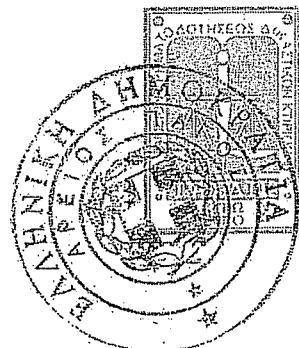

Γ.Β

A handwritten signature in black ink.

Αριθμός 1275/2019
ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
Α1' Πολιτικό Τμήμα

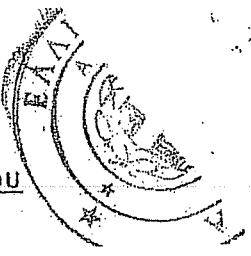
ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές: Βασίλειο Πέππα, Προεδρεύοντα Αρεοπαγίτη (κωλυομένου του Άντιπροέδρου του Αρείου Πάγου Γεράσιμου Φουρλάγου), Γεώργιο Λέκκα, Αθανάσιο Καγκάνη, Ιωάννη Μπαλιτσάρη και Αγγελική Τζαβάρα, Αρεοπαγίτες.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στις 3 Απριλίου 2017, με την παρουσία και του Γραμματέα Γεωργίου Φιστούρη για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Του αναιρεσίοντος: Νομικού Προσώπου Ιδιωτικού Δικαίου με την επωνυμία

που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, το οποίο εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Νικόλαο Τσουτσάνη και κατέθεσε προτάσεις.

Των αναιρεσιβλήτων: 1)

Σελίδα 2 της 1275/2019 πολιτικής απόφασης του Αρείου Πάγου

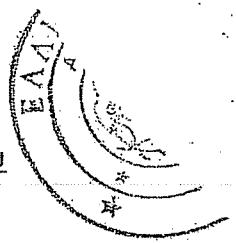
Οι υπό στοιχεία 2-22 και 24-36 αναιρεσίβλητοι εκπροσωπήθηκαν από τους πληρεξούσιους δικηγόρους τους Γεώργιο Παλάζη και Εμμανουήλ Σουριαδάκη και κατέθεσαν προτάσεις:

Οι υπό στοιχεία 1 και 23 αναιρεσίβλητοι δεν παραστάθηκαν στο ακροατήριο.

Στο σημείο αυτό, ο πληρεξούσιος του ως άνω αναιρεσείοντος, αφού έλαβε το λόγο από τον Πρόεδρο, δήλωσε, ότι το αναιρεσείον πάραιτείται από το δικόγραφο της από 4/5/2016 κρινόμενης αίτησης για αναίρεση της 5497/2015 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών ως προς τον πρώτο των αναιρεσιβλήτων.

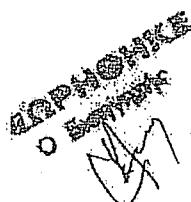
Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 30/12/2008 αγωγή των ήδη αγαιρεσιβλήτων και προσώπων που δεν είναι διάδικοι στην παρούσα δίκη, που κατατέθηκε στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 3711/2010 οριστική του ίδιου Δικαστηρίου και 5497/2015 του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών. Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζητεί το αναιρεσείον με την από 4/5/2016 αίτησή του.

Κατά τη συζήτηση της αίτησης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν, όπως σημειώνεται πιο πάνω.

Ο πληρεξούσιος του αναιρεσείοντος ζήτησε την παραδοχή της αιτήσεως, οι πληρεξούσιοι των πάραστάντων αναιρεσίβλητων την απόρριψη της και κάθενας την καταδίκη του αντίδικου μέρους στη δικαστική διαπάνη.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

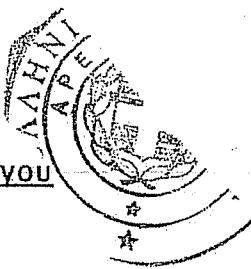

κατηργημένη, ενώψιε του ότι το αναιρεσίον, με δήλωση που έγινε στο ακροατήριο και καταχωρήθηκε στα πρακτικά, παραιτήθηκε ως προς αυτόν από το δικόγραφο της αίτησης αναίρεσης (ΚΠολΔ 294, 295, 299 και 573).

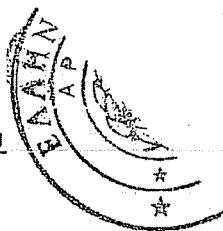
Με την αίτηση αναίρεσης, προσβάλλεται η 5497/2015 απόφαση του Εφετείου Αθηνών, που εκδόθηκε επί της από 30-8-2011 έφεσης της υπό εκκαθάριση τελούσας ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «Α.Ε.Π.Ε.Υ.», η οποία δεν είναι διάδικος στην παρούσα δίκη και επί της από 4-10-2013 έφεσης των ήδη αναιρεσιβλήτων κατά της 3711/2010 απόφασης του Μονόμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, το οποίο εκδίκασε την από 30-12-2008 αγωγή των τελευταίων (σημειώνεται ότι υπήρξαν ενάγοντες, κατά των οποίων δεν απευθύνεται η ένδικη αίτηση, ενώψιε του ότι ως προς αυτούς απορρίφθηκε η ένδικη αγωγή).

Κατά την έννοια του άρθρου 559 αριθμ. 19 ΚΠολΔ, η απόφαση δεν έχει νόμιμη βάση και υφίσταται έτσι εκ πλαγίου παράβαση κανόνα ουσιαστικού δικαίου, όταν από τις παραδοχές της, που περιλαμβάνονται στην ελάσσονα πρόταση του νομικού συλλογισμού της και αποτελούν το αιτιολογικό της, δεν προκύπτουν καθόλου ή αναφέρονται ανεπαρκώς ή αντιφατικώς τα πραγματικά περιστατικά, στα οποία το δικαστήριο της ουσίας στήριξε την κρίση του για ζήτημα με ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης, με αποτέλεσμα έτσι, να μην μπορεί να ελεγχθεί αν στη συγκεκριμένη περίπτωση συνέτρεχαν οι όροι του κανόνα ουσιαστικού δικαίου, που εφαρμόσθηκε ή δεν συνέτρεχαν οι όροι εκείνου που δεν εφαρμόσθηκε. Ειδικότερα, ανεπάρκεια αιτιολογίας υπάρχει, όταν από την απόφαση δεν προκύπτουν σαφώς τα περιστατικά, που είτε είναι κατά το νόμο αναγκαία για τη στοιχειοθέτηση, στη συγκεκριμένη περίπτωση, της διάταξης

ουσιαστικού δικαίου που εφαρμόσθηκε είτε αποκλείουν την εφαρμογή της, όχι δε και όταν υφίστανται ελλείψεις στην ανάλυση, στάθμιση και γενικώς στην εκτίμηση των αποδείξεων, εφόσον το πόρισμα από την εκτίμηση αυτή εκτίθεται με σαφήνεια και πληρότητα. Δηλαδή δεν υπάρχει ανεπάρκεια αιτιολογίας, όταν η απόφαση περιέχει συνοπτική, αλλά πλήρη αιτιολογία, αφού αναγκαίο να εκτίθεται σαφώς στην απόφαση είναι μόνο το τι αποδείχθηκε ή δεν αποδείχθηκε και όχι ο λόγος, για τον οποίο αποδείχθηκε ή δεν αποδείχθηκε. Συνακόλουθα τα επιχειρήματα του δικαστηρίου, που σχετίζονται με την εκτίμηση απλώς των αποδείξεων, δεν συνιστούν παραδοχές διάμορφωτικές του αποδεικτικού πορίσμάτος του και επομένως, αιτιολογία της απόφασης ικανή να ελεγχθεί αναιρετικά με τον παραπάνω λόγο για ανεπάρκεια ή αντιφατικότητα, ούτε ιδρύεται ο λόγος αυτός αναίρεσης από το άρθρ. 559 αριθ. 19 ΚΠοΔ, αν το δικαστήριο της ουσίας δεν άνελυσε ιδιαιτέρως ή διεξοδικά τα επιχειρήματα των διαδίκων που δεν συνιστούν αυτοτελείς ισχυρισμούς τους (ΑΠ 253/2013). Κατά τη διάταξη του άρθρου 559 αριθμ. 1 ΚΠοΔ, αναίρεση επιτρέπεται, μόνο αν παραβιάστηκε κανόνας του ουσιαστικού δικαίου, στον οποίο περιλαμβάνονται και οι ερμηνευτικοί κανόνες των δικαιοπραξιών. Ο κανόνας δικαίου παραβιάζεται, αν δεν εφαρμοστεί, ενώ συνέτρεχαν οι πραγματικές προϋποθέσεις για την εφαρμογή του, ή αν εφαρμοστεί, ενώ δεν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις αυτές, καθώς και αν εφαρμοστεί εσφαλμένα, η δε παραβίαση εκδηλώνεται είτε με ψευδή ερμηνεία, είτε με κακή εφαρμογή, δηλαδή με εσφαλμένη υπαγωγή. Η παραβίαση του κανόνα αυτού ελέγχεται από τον Άρειο Πάγο αποκλειστικώς και μόνο με βάση τα πραγματικά περιστατικά που δέχεται το δικαστήριο ότι αποδείχθηκαν ή ότι δεν αποδείχθηκαν (ΑΠ 1/2019). Εξάλλου, με το άρθρο 10 της Συνθήκης της

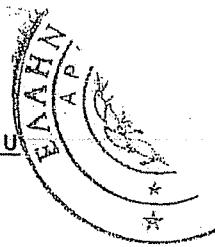
Ευρωπαϊκής Ενωσης, υποχρεώνονται όλες οι κρατικές λειτουργίες, συνεπώς και η δικαστική, στη λήψη γενικών ή ειδικών μέτρων, καταλλήλων να εξασφαλίσουν την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από την Συγθήκη, συμπεριλαμβανομένης και της μεταφοράς των Οδηγιών στο εσωτερικό δίκαιο και της σύμφωνης με το κοινοτικό δίκαιο ερμηνείας του Εθνικού δικαίου. Η υποχρέωση σύμφωνης με το κοινοτικό δίκαιο ερμηνείας του εθνικού δικαίου, που απορρέει από την αρχή της υπεροχής του, υφίσταται και πριν από την πάροδο της προθεσμίας προσαρμογής της νομοθεσίας των κρατών - μελών στις απαιτήσεις της σχετικής Οδηγίας (ΔΕΚ. C. 74, 129/1995). Περαιτέρω, προφανές είναι ότι τόσο ο εθνικός νομοθέτης όσο και ο εθνικός δικαστής δεν έχουν την εξουσία να μεταβάλουν ή να παρεμπηνεύσουν τις διατάξεις κοινοτικής Οδηγίας, με παραβίαση στην περίπτωση αυτή του κοινοτικού δικαίου, το οποίο, κατά το άρθρο 28 §1 του Συντάγματος, κατισχύει πάσης άλλης αντίθετης διατάξεως του εσωτερικού δικαίου. Ετσι, τα κράτη μέλη οφείλουν, προκειμένου να διασφαλίζουν την πλήρη εφαρμογή των Οδηγιών, από νομική άποψη, αλλά και στην πράξη, να προβλέπουν την ύπαρξη σάφούς νομικού πλαισίου στον συγκεκριμένο τομέα, με την θέσπιση νομικών διατάξεων, ικανών να δημιουργήσουν μια αρκούντως ακριβή, σαφή και διαφανή κατάσταση, ώστε να καθίσταται δυνατό στους ιδιώτες να γνωρίζουν τα δικαιώματά τους και να τα προβάλλουν ενώπιον των Εθνικών δικαστηρίων. Η υποχρέωση των κρατών μελών, που απορρέει από κοινοτική Οδηγία, να επιτύχουν το με αυτήν επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, καθώς και το καθήκον, που έχουν κατά το άρθρο 5 της Ευρωπαϊκής Συνθήκης, να λαμβάνουν κάθε γενικό ή ειδικό μέτρο κατάλληλο να εξασφαλίσει την εκπλήρωση της υποχρέωσης, επιβάλλονται σε

όλες τις αρχές των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένων των δικαστηρίων στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων τους. Συνεπώς, το εθνικό δικαστήριο, εφαρμόζοντας το εθνικό δίκαιο, είτε πρόκειται για προγενέστερες είτε για μεταγενέστερες της Οδηγίας διατάξεις, οφείλει να ερμηνεύσει το εθνικό δίκαιο υπό το φως του κειμένου και του σκοπού της Οδηγίας, ώστε να επιτευχθεί το επιδιωκόμενο με αυτήν αποτέλεσμα.. Επομένως, το Εθνικό δικαστήριο υπόχρεούνται να μη εφαρμόζει οποιοδήποτε μέτρο εθνικού δικαίου, που εμποδίζει την πλήρη αποτελεσματικότητα των κοινοτικών κανόνων. Με βάση τις κατευθυντήριες και δεσμευτικές αυτές αρχές, θα ερμηνευθεί και θα εφαρμοσθεί το εθνικό δίκαιο, που νομοθετήθηκε σε συμμόρφωση προς τις Κοινοτικές Οδηγίες που αναφέρονται στις επενδυτικές υπηρεσίας. Ειδικότερα, την 10-5-1993 εκδόθηκε η Οδηγία 22/93 του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, με την οποία ορίσθηκε το θεσμικό πλαίσιο σχετικά με τις επενδυτικές υπηρεσίες στον τομέα των κινητών αξιών. Κατά το άρθρο 1 της ως άνω Οδηγίας, για τους σκοπούς αυτής νοούνται ως: 1) Επενδυτική υπηρεσία: οποιαδήποτε από τις υπηρεσίες του τμήματος Α του παραρτήματος που αφορά οποιονδήποτε από τους τίτλους που απαριθμούνται στο τμήμα Β του παραρτήματος και παρέχεται σε τρίτους. Στο τμήμα Α του παραρτήματος ορίζεται ότι υπηρεσίες είναι: 1α) Λήψη και διαβίβαση, για λογαριασμό επενδυτών, εντολών σχετικών με έναν ή περισσότερους τίτλους του τμήματος Β, β) Εκτέλεση των εντολών αυτών για λογαριασμό τρίτων, 2. Διαπραγμάτευση, για ίδιο λογαριασμό τίτλων που αναφέρονται στο τμήμα Β, 3. Διαχείριση υπό καθεστώς διακριτικής ευχέρειας και ανά πελάτη χαρτοφυλακίων επενδύσεων στα πλαίσια εντολής των επενδυτών, εφόσον τα χαρτοφυλάκια αυτά συμπεριλαμβάνουν έναν ή περισσότερους από τους τίτλους του

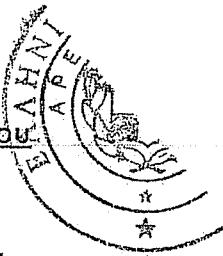

τμήματος Β, 4. Αναδοχή της έκδοσης του συνόλου ή μέρους των τίτλων που αναφέρονται στο τμήμα Β ή και τοποθέτησή της. Κατά το τμήμα Β του παραρτήματος, τίτλοι είναι: "1α) κινητές αξίες β) μερίδια οργανισμού συλλογικών επενδύσεων, 2. τίτλοι χρηματαγοράς, 3. τίτλοι προθεσμιακών συμβάσεων (futures), συμπεριλαμβανομένων των ισοδύναμων τίτλων που παρέχουν δικαίωμα εκκαθάρισης τοις μετρητοίς, 4. προθεσμιακά συμβόλαια επιτοκίου (FRA), 5. συμβάσεις ανταλλαγής (swaps) με αντικείμενο επιτόκιο ή συνάλλαγμα ή συμβάσεις ανταλλαγής συνδεόμενες με μετοχές ή με δείκτη μετοχών (equity), 6. προαιρέσεις (option) αγοράς ή πώλησης οποιουδήποτε τίτλου υπαγόμενου στο παρόν τμήμα του παραρτήματος, συμπεριλαμβανομένων των ισοδύναμων τίτλων, που παρέχουν δικαίωμα εκκαθάρισης τοις μετρητοίς. Συμπεριλαμβάνονται ιδίως στην κατηγορία αυτή οι προαιρέσεις συναλλάγματος και επιτοκίων". Στο άρθρο 1 αριθ. 4 της Οδηγίας ορίζεται ότι κινητές αξίες είναι "οι μετοχές και οι λοιπές αξίες οι εξομοιώσιμες με μετοχές, οι ομολογίες και οι λοιποί χρεωστικοί τίτλοι που αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης στην Κεφαλαιαγορά και κάθε άλλη αξία, η οποία συνήθως αποτελεί αντικείμενο διαπραγμάτευσης που επιτρέπει την απόκτηση αυτών των κινητών αξιών με εγγραφή ή ανταλλαγή ή παρέχει δικαίωμα εκκαθάρισης τοις μετρητοίς, ενώ αποκλείονται τα μέσα πληρωμής". Σύμφωνα, επομένως, με την Οδηγία 93/22/EK η διαχείριση χρημάτων δεν αποτελεί επενδυτική υπηρεσία, αφού ρητώς αποκλείονται από την έννοια των κινητών αξιών τα μέσα πληρωμής. Η Οδηγία αυτή ενσωματώθηκε στο ελληνικό δίκαιο με το Ν. 2396/1996, στο άρθρο 2 του οποίου ορίζεται: «Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου νοούνται ως: 1. Κύρια Επενδυτική Υπηρεσία: Οποιαδήποτε από τις κατωτέρω υπηρεσίες: α (ι) Λήψη και διαβίβαση για λογαριασμό επενδυτών

εντολών για κατάρτιση συναλλαγών επί ενός ή περισσότερων από τα κατωτέρω χρηματοπιστωτικά μέσα: αα. κινητές αξίες και μεριδια οργάνισμών συλλογικών επενδύσεων, ββ. τίτλους της χρηματαγοράς, γγ. τίτλους προθεσμιακών χρηματοπιστωτικών συμβάσεων (futures), συμπεριλαμβανομένων των ισοδύναμων τίτλων που πάρεχουν δικαίωμα εκκαθάρισης τοις μετρητοίς, δδ. προθεσμιακά συμβόλαια επιτοκίου (FRA), εε. συμβάσεις ανταλλαγής (swaps) υποχρεώσεων με αντικείμενο επιτόκιο ή συγάλλαγμα ή συμβάσεις ανταλλαγής συνδεόμενες με μετοχές ή με δείκτη μετοχών, ζζ. δικαιώματα προαιρέσεως, ..., (ii) Εκτέλεση των παραγγελιών και των εντολών αυτών για λογαριασμό τρίτων, β) Διαπραγμάτευση και αγοράπωλησία για ίδιο λογαριασμό τίτλων που αναφέρονται υπό α (i), γ) Διαχείριση επενδυτικών χαρτοφυλακίων πελατών, στα πλαίσια εντολής τους, εφόσον τα χαρτοφυλάκια συμπεριλαμβάνουν έναν ή περισσότερους από τους τίτλους που αναφέρονται υπό α (i), δ) Αναδοχή της έκδοσης του συνόλου ή μέρους τίτλων που αναφέρονται στο ανωτέρω εδάφιο α (i) ή και η διάθεση τους». Στο άρθρο 2 § 6 του ίδιου νόμου 2396/1996 ορίζονται ως Κινητές Αξίες: α. Οι μετοχές και οι λοιπές αξίες με χαρακτηριστικά μετοχών, β. Οι ομολογίες και οι λοιποί χρεωστικοί τίτλοι που αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης στην κεφαλαιαγορά, γ. Κάθε άλλος τίτλος ο οποίος απότελεί αντικείμενο διαπραγμάτευσης και ο οποίος παρέχει δικαίωμα απόκτησης άλλης κινητής αξίας, μέσω εγγραφής ή ανταλλαγής ή που παρέχει δικαίωμα εκκαθάρισης τοις μετρητοίς. Τα μέσα πληρωμής αποκλείονται. Στην συνέχεια, το έτος 1997 εκδόθηκε η Οδηγία 97/9/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 3ης Μαρτίου 1997, σχετικά με τα συστήματα αποζημίωσης των επενδυτών, με την οποία τέθηκαν κανόνες προληπτικής εποπτείας των επιχειρήσεων επενδύσεων, πλέον

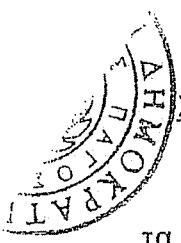
αυτών που είχαν τεθεί με την Οδηγία 93/22/EOK. Σκοπός της οδηγίας αυτής ήταν η προστασία των επενδυτών και η διατήρηση της εμπιστοσύνης τους στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, με τη δημιουργία συστημάτων αποζημίωσης κλπ. Συγκεκριμένα, κατά το προοίμιο της νεότερης αυτής Οδηγίας "το Συμβούλιο εξέδωσε.....την Οδηγία 93/22/EOK σχετικά με τις επενδυτικές υπηρεσίες στον τομέα των κινητών αξιών ... η εν λόγω Οδηγία αποτελεί βασικό μέσο για την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς στον τομέα των επιχειρήσεων επενδύσεων" (1η σκέψη) "η προστασία των επενδυτών και η διατήρηση της εμπιστοσύνης τους στο χρηματοπιστωτικό σύστημα έχουν μεγάλη σημασία για την ολοκλήρωση και την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς στον εν λόγω τομέα και ... προς τον σκοπό αυτό είναι σημαντικό να διαθέτει κάθε κράτος μέλος ένα σύστημα αποζημίωσης των επενδυτών, που να εγγυάται ένα ελάχιστο εναρμονισμένο επίπεδο προστασίας τουλάχιστον στους μικρούς επενδυτές, στην περίπτωση κατά την οποία μία επιχείρηση επενδύσεων αδυνατεί να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της προς τους πελάτες επενδυτές" (4η σκέψη), "οι μικροί επενδυτές θα μπορούν συνεπώς να έχουν την ίδια εμπιστοσύνη όταν λαμβάνουν επενδυτικές υπηρεσίες μέσω των υποκαταστημάτων των επιχειρήσεων επενδύσεων της Κοινότητας ή σε διασυνοριακή βάση, όπως όταν απευθύνονται σε επιχειρήσεις επενδύσεων της χώρας τους, γνωρίζοντας ότι καλύπτονται από ένα εναρμονισμένο ελάχιστο επίπεδο προστασίας σε περίπτωση αδυναμίας μιας επιχείρησης επενδύσεων να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της προς τους πελάτες επενδυτές" (5η σκέψη) και "κατά συνέπεια όλα τα κράτη μέλη θα πρέπει να υποχρεούνται να διαθέτουν ένα ή περισσότερα συστήματα αποζημίωσης των επενδυτών, στα οποία θα συμμετέχουν όλες αυτές οι επιχειρήσεις επενδύσεων...αυτό το

σύστημα πρέπει να καλύπτει τα κεφάλαια ή τίτλους που κρατεί μια επιχείρηση επενδύσεων σε σχέση με τις επενδυτικές πράξεις ενός επενδυτή και τα οποία, σε περίπτωση αδυναμίας της επιχείρησης να „εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της προς τους πελάτες επενδυτές, δεν καθίσταται δυνατόν να επιστραφούν στον επενδυτή ... αυτό δεν θίγει τους κανόνες και τις διαδικασίες που εφαρμόζονται σε κάθε κράτος μέλος για τη λήψη αποφάσεων σε περίπτωση αφερεγγυότητας ή εκκαθάρισης μιας επιχείρησης επενδύσεων“ (8η σκέψη). Τον σκοπό αυτό εξυπηρετεί το

ΝΠΙΔ "Συνεγγυητικό Κεφάλαιο Εξασφάλισης

Επενδυτικών Υπηρεσιών". Ειδικότερα, με το άρθρο 61 Ν. 2533/1997, ο οποίος άρχισε να ισχύει από 11-11-1997, αναδιαρθρώθηκε το συσταθέν με το ν.δ. 3078/1954 "Κοινόν Συνεγγυητικόν Κεφάλαιον Ασφαλείας των Χρηματιστηριακών Συναλλαγών" και μετονομάσθηκε σε "Συνεγγυητικό Κεφάλαιο Εξασφάλισης Επενδυτικών Υπηρεσιών" (με διακριτικό τίτλο "Συνεγγυητικό"), με σκοπό την καλύτερη ανταπόκριση του Συνεγγυητικού στις ανάγκες προστασίας του επενδυτικού κοινού και την προσαρμογή της νομοθεσίας προς τις διατάξεις της προαναφερθείσας Οδηγίας 97/9/EK σχετικά με τα συστήματα αποζημίωσης των επενδυτών, αποτελεί δε αυτό ΝΠΙΔ με εξασφαλιστικό χαρακτήρα και διέπεται ως προς κάθε θέμα που αφορά την λειτουργία του από τις διατάξεις των άρθρων 61-78 του, ως άνω Ν. 2533/1997, ενώ η αναδιάρθρωση αυτού δεν επέφερε οποιαδήποτε μεταβολή στη νομική κατάσταση και στις υφιστάμενες έννομες σχέσεις του, εκτός από τις μεταβολές που ρητά προβλέπονται στις ως άνω διατάξεις. Ως προς το επίπεδο και το εύρος της παρεχομένης προστασίας στους επενδυτές αφενός από την Οδηγία 97/9/EK και αφετέρου από το Ν. 2533/1997 και την μεταξύ τους σχέση πρέπει να παρατηρηθούν

τα εξής: (i) Σύμφωνα με την Οδηγία αυτή : (1) Νοείται ως (α) "επενδυτική εργασία", κάθε επενδυτική υπηρεσία, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 σημείο 1 της Οδηγίας 93/22/EOK, καθώς και η υπηρεσία που αναφέρεται στο σημείο 1 του τμήματος Γ του παραρτήματος της εν λόγω Οδηγίας, δηλ. η φύλαξη και διαχείριση τίτλων που απαριθμούνται στο τμήμα Β (β) "τίτλοι", οι τίτλοι που απαριθμούνται στο τμήμα Β του παραρτήματος της Οδηγίας 93/22/EOK (γ) "επενδυτής", το πρόσωπο που καταθέτει χρήματα ή τίτλους σε μια επιχείρηση επενδύσεων, στο πλαίσιο της διεξαγωγής επενδυτικών εργασιών (άρθ. 1§§2-4) (2) Κάθε κράτος μέλος φροντίζει να συσταθούν και να αναγνωρισθούν επίσημα στην επικράτειά του ένα ή περισσότερα συστήματα αποζημίωσης επενδυτών (άρθ. 2§1 εδ. α'). Το σύστημα αποζημιώνει τους επενδυτές σύμφωνα με το άρθρο 4, όταν οι αρμόδιες αρχές έχουν διαπιστώσει ότι, κατά την γνώμη τους, μία επιχείρηση επενδύσεων δεν φαίνεται προς το παρόν ικανή να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της τις απορρέουσες από απαιτήσεις επενδυτών, για λόγους έχοντες άμεση σχέση με την οικονομική της κατάσταση, και δεν προβλέπεται ότι θα καταστεί ικανή στο προσεχές μέλλον ή όταν δικαστική αρχή, βασιζομένη σε λόγους που έχουν άμεση σχέση με την οικονομική κατάσταση μίας επιχείρησης επενδύσεων, εξέδωσε απόφαση, η οποία έχει ως αποτέλεσμα την αναστολή της δυνατότητας των επενδυτών να επιδιώξουν την ικανοποίηση των απαιτήσεών τους έναντι της εν λόγω επιχείρησης επενδύσεων, ανάλογα με το αν θα προηγηθεί η διαπίστωση ή η απόφαση. Πρέπει να εξασφαλίζεται η κάλυψη των απαιτήσεων λόγω αδυναμίας της επιχείρησης να αποδώσει στους επενδυτές τα κεφάλαια, τα οποία τους οφείλει ή τους ανήκουν και τα οποία κρατεί για λογαριασμό τους σε σχέση με επενδυτικές εργασίες, κατά τα ισχύοντα εκ του νόμου ή εκ της συμβάσεως

(άρθρο 2 § 2). Το ύψος της απαίτησης ενδέσυτη υπολογίζεται σύμφωνα με τους νομικούς και συμβατικούς δρους, ίδιως εκείνους περί συμψηφισμού και ανταπαίτησεων, που εφαρμόζονται για την αποτίμηση του ύψους του κεφαλαίου ή της αξίας κλπ. (άρθρο 2 § 4). (3) Εξακολουθεί να παρέχεται η κάλυψη που προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο και μετά την ανάκληση της άδειας λειτούργιας της επιχείρησης επενδύσεων για τις επενδυτικές εργασίες που πραγματοποιήθηκαν μέχρι την ανάκληση (άρθρο 6) (4) Όταν ο επενδυτής δεν είναι απόλυτος δικαιούχος των ποσών ή των τίτλων που κρατεί η επιχείρηση επενδύσεων, η αποζημίωση καταβάllεται στον απόλυτο δικαιούχο (άρθρο 8). Από τις διατάξεις αυτές, συνάγεται ότι: α) η επενδυτική υπηρεσία της διαχείρισης επενδυτικού χαρτοφυλακίου και υπό την οδηγία 97/9/EK έχει το ίδιο περιεχόμενο που είχε κατά τις διατάξεις της οδηγίας 93/22/EOK, στην οποία και ρητά παραπέμπει, ήτοι πρέπει να περιέχει έναν ή περισσότερους από τους αναφερόμενους στο Τμήμα Β του πάραρτήματος της οδηγίας 93/22/EOK (άρθρο 2 παρ. 1 α (ι)) τίτλους, των μέσων πληρωμής ρητώς αποκλειομένων (άρθρο 1 σημ.4 Οδηγίας, 2§6γ N. 2396/1996). Μόνη, συνεπώς, η κατάθεση χρημάτων από τον επενδυτή δεν συνεπάγεται την δημιουργία επενδυτικής υπηρεσίας διαχείρισης επενδυτικού χαρτοφυλακίου, η οποία κατά τα προεκτεθέντα έχει ως περιεχόμενο έναν ή περισσότερους τίτλους. Η κατάθεση χρημάτων σε σχέση με την επενδυτική υπηρεσία της διαχείρισης, σύμφωνα με τις ρητές διατάξεις της οδηγίας 93/22/EK, στην οποία για το σχετικό ζήτημα ρητά παραπέμπει, όπως προαναφέρθηκε, η Οδηγία 97/9/EK επιτρέπει την μέσω διενέργειας αντιστοίχων επενδυτικών υπηρεσιών απόκτηση των χρηματοπιστωτικών μέσων του άρθρου 2 § 1 (α) N. 2396/1996, τα

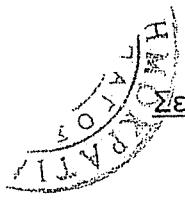
ΕΠΟΡΙΑΝΗΣ
Ο ΔΙΑΒΑΤΟΣ

ΔΗ
Σ

οποία αυτά και μόνον αποτελούν το αντικείμενο της επενδυτικής υπηρεσίας της διαχείρισης. β) Η οδηγία 97/9/EK, στοχεύοντας ως εκ του σκοπού της στην πρόστασία κυρίως των μικροεπενδυτών, προστατεύει και καλύπτει το κεφάλαιο που καταθέτει ο επενδυτής σε ΕΠΕΥ (επιχείρηση παροχής επενδυτικών υπηρεσιών), στο πλαίσιο της διεξαγωγής επενδυτικών εργασιών κατά τις εντολές του (άρθρο 1§4 της Οδηγίας), είτε αυτές (επενδυτικές εργασίες) έχουν πραγματοποιηθεί μέχρι την ανάκληση, είτε όχι. Αντίθετά, ή ως άνω Οδηγία δεν καλύπτει τις καταθέσεις σε επενδυτική επιχείρηση κεφαλαίων, που δεν γίνονται στο πλαίσιο διενέργειας επενδυτικών εργασιών και τις καταθέσεις κεφαλαίων υπό προθεσμία με εντολή διαχείρισης. Θεωρείται, δηλ. με άλλα λόγια, ανεξάρτητα από την έννοια της "επενδυτικής εργασίας", ως καλυπτομένη επενδυτική υπηρεσία, σε σχέση με την απαίτηση αποζημίωσης, όχι μόνο κάθε πράξη λήψης, διαβίβασης και εκτέλεσης εντολών, αλλά και η πράξη κατάθεσης κεφαλαίων σε σχέση, όμως, με τέτοιες επενδυτικές εργασίες, ανεξάρτητα αν είχαν πραγματοποιηθεί κατά τον χρόνο της ανάκλησης (ii). Σύμφωνα με το Ν. 2533/1997, με τον οποίο, πλην των άλλων, έγινε προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας προς τις διατάξεις της ως άνω Οδηγίας: (1) Κατά το άρθρο 63 του ως άνω νόμου σκοπός του είναι η καταβολή αποζημιώσεων σε εντολείς και σε αντισυμβαλλόμενα μέρη, σε περίπτωση διαπιστωμένης οριστικής ή μη αναστρέψιμης αδυναμίας επιχείρησης παροχής επενδυτικών υπηρεσιών (ΕΠΕΥ) να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της, που απορρέουν από την παροχή των καλυπτομένων επενδυτικών υπηρεσιών και υποστήριξη με τον τρόπο αυτόν της σταθερότητας και αξιοπιστίας της λειτουργίας της αγοράς επενδυτικών υπηρεσιών. Αναγκαία προϋπόθεση παροχής αποζημίωσης από το Συνεγγυητικό είναι,

κατά το άρθρο 65 § 1 περ. ε' του ίδιου νόμου (όπως η περίπτωση αυτή προστέθηκε με το άρθρο 13 § 1 Ν. 2651/1998), μεταξύ άλλων διαζευκτικά αναφερομένων, και η ανάκληση άδειας σύστασης ΕΠΕΥ και η θέση της σε ειδική εκκάθαριση σύμφωνα με το άρθ. 4α του Ν. 1806/1988. Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθ. 1 § 12 του ως άνω Ν. 2533/1997 "Ως "καλυπτόμενες επενδυτικές υπηρεσίες" νοούνται αποκλειστικά οι ακόλουθες υπηρεσίες: (α) κατάρτιση συναλλαγών επί χρηματιστηριακών πραγμάτων στο Χ.Α.Α. για λογαριασμό τρίτων ή για ίδιο λογαριασμό (β) φύλαξη και διακίνηση χρηματιστηριακών πραγμάτων για λογαριασμό τρίτων για κατάρτιση συναλλαγών στο Χ.Α.Α. ή που αποτελούν το προϊόν κατάρτισης συναλλαγών στο Χ.Α.Α. (γ) κάτοχή κεφαλαίων τρίτων για κατάρτιση συναλλαγών επί χρηματιστηριακών πραγμάτων στο Χ.Α.Α. ή που αποτελούν το προϊόν κατάρτισης συναλλαγών επί χρηματιστηριακών πραγμάτων στο Χ.Α.Α. (δ) από την 26η Σεπτεμβρίου 1998 ή προγενέστερη ημερομηνία που θα καθορισθεί με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, μετά από εισήγηση της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, ως "καλυπτόμενες υπηρεσίες" νοούνται πλέον των υπηρεσιών των παραπάνω εδαφίων (α) έως (γ) της παρούσας παραγράφου, οι υπηρεσίες των εδαφίων (α)i, (γ) και (δ) της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του Ν. 2396/1996 (ΦΕΚ 73 Α.). Ειδικότερα, και σύμφωνα με τα προεκτεθέντα κατά τις τελευταίες αυτές διατάξεις καλυπτόμενη επενδυτική υπηρεσία συνιστά (1) κατά το ως άνω άρθ. 2§1 (α) i η "Λήψη και διαβίβαση για λογαριασμό επενδυτών εντολών για κατάρτιση συναλλαγών επί ενδς ή περισσοτέρων από τα κατωτέρω αναφερόμενα χρηματοπιστωτικά μέσα: αα. κινητές αξίες και μερίδια οργανισμών συλλογικών επενδύσεων, ββ. τίτλους της χρηματαγοράς, γγ. τίτλους προθεσμιακών χρηματοπιστωτικών συμβάσεων (futures), συμπεριλαμβανομένων

των ισοδύναμων τίτλων που παρέχουν δικαίωμα εκκαθάρισης τοις μετρητοίς, δδ. προθεσμιακά συμβόλαια επιτοκίου (FRA), εε. συμβάσεις ανταλλαγής (swaps) υποχρεώσεων με αντικείμενο επιτόκιο ή συνάλλαγμα ή συμβάσεις ανταλλαγής συνδεόμενες με μετοχές ή με δείκτη μετοχών (equity swaps), ζζ. δικαιώματα προαιρέσεως (options) για την αγορά ή πώληση οποιουδήποτε από τους ανωτέρω τίτλους, περιλαμβανομένων των ισοδύναμων τίτλων που παρέχουν δικαίωμα εκκαθάρισης τοις μετρητοίς. Στην κατηγορία αυτή περιλαμβάνονται ιδίως δικαιώματα προαιρέσεως (options) επί συναλλάγματος και επιτοκίων" (2) κατά το άρθ. 2§1 (γ) και (δ) "Διαχείριση επενδυτικών χαρτοφυλακίων πελατών, στα πλαίσια εντολής τούς, εφόσον τα χαρτοφυλάκια συμπεριλαμβάνουν έναν ή περισσότερους από τους τίτλους που αναφέρονται υπό α (i). Αναδοχή της έκδοσης του συνόλου ή μέρους τίτλων που αναφέρονται στο ανωτέρω εδάφιο α (i) ή και διάθεσή τους", ενώ κατά το άρθρο 2 § 6γ του ίδιου ως άνω Ν. 2396/1996 στις κινητές αξίες δεν περιλαμβάνονται τα μέσα πληρωμής. Σύμφωνα με τις παραπάνω διατάξεις, μεταξύ των καλυπτομένων επενδυτικών υπηρεσιών, για τις οποίες δημιουργείται υποχρέωση αποζημίωσης εκ μέρους του αναιρεσιβλήτου και αναφέρονται περιοριστικά στο άρθρο 1 § 12 Ν. 2533/1997, είναι (α) η επενδυτική υπηρεσία της διαχείρισης επενδυτικού χαρτοφυλακίου που έχει ως αντικείμενο έναν ή περισσότερους τίτλους από τους αναφερομένους στο άρθρο 2 § 1 α (i), ενώ εξαιρούνται τα μέσα πληρωμής, δηλ. τα χρήματα και (β) η κατόχη κεφαλαίων τρίτων για κατάρτιση συναλλαγών επί χρηματιστηριακών πραγμάτων. Δεν αποτελεί, κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, καλυπτομένη επενδυτική υπηρεσία (α) η κατάθεση κεφαλαίου που δεν γίνεται στο πλαίσιο της διεξαγωγής επενδυτικών εργασιών και (β) η κατάθεση προς διαχείριση

κεφαλαίων. Από την αντιπαράθεση και σύγκριση των διατάξεων του κοινοτικού και του εθνικού δικαίου, προκύπτει ότι η διάταξη του άρθρου 12 § 1 του Ν. 2533/1997 παρέχει (κατ' αρχήν) χαμηλότερο επίπεδο προστασίας από εκείνο της Οδηγίας 97/9/EK και, κατά συνέπεια, η ερμηνεία των εν λόγω διατάξεων του εθνικού δικαίου πρέπει να γίνει υπό το φως και το πρίσμα της τελευταίας αυτής Οδηγίας, ώστε να εξασφαλισθεί η αρχή της αποτελεσματικότητας του Κοινοτικού δικαίου, η 97/9/EK Οδηγία του οποίου, ρητώς καταλαμβάνει και προστατεύει και την κατάθεση κεφαλαίων προς επένδυση (σε αντίδιαστολή με την 93/22/EOK Οδηγία, η οποία αναφέρεται μόνο σε τίτλους). Επομένως, κατ' ορθή ερμηνεία των διατάξεων του εσωτερικού δικαίου, η διαχείριση επενδυτικού κεφαλαίου πελατών δεν απαιτείται να έχει ως μόνο περιεχόμενο την παροχή επενδυτικών υπηρεσιών, οι οποίες θα έχουν ως αντικείμενο έναν ή περισσότερους από τους εν λόγω τίτλους, αλλά και την διαχείριση επενδυτικού χαρτοφυλακίου πελάτη, που περιλαμβάνει χρήματα, που δόθηκαν με εντολή για επενδυτικές υπηρεσίες, ανεξάρτητα αν πραγματοποιήθηκαν κατά τον χρόνο ανάκλησης της αδείας λειτουργίας της χρηματιστηριακής εταιρείας, όταν και δημιουργείται η υποχρέωση του αναιρεσιβλήτου προς αποζημίωση. Αντίθετα και σε αρμονία, κατά τούτο, με την ως άνω Οδηγία δεν εμπίπτει στις καλυπτόμενες επενδυτικές υπηρεσίες (αυτές δηλ. για τις οποίες δημιουργείται υποχρέωση του αναιρεσιβλήτου προς αποζημίωση σε περίπτωση, μεταξύ άλλων, ανάκλησης της αδείας λειτουργίας ΕΠΕΥ) η διαχείριση επενδυτικού κεφαλαίου εντολέως που περιλαμβάνει μόνο χρήματα, την διαχείριση των οποίων αναλαμβάνει η Ε.Π.Ε.Υ, χωρίς όμως η διαχείριση αυτή να διαλαμβάνει την εντολή διενέργειας, για λογαριασμό του, συναλλαγής επί

Λίδα 19 της 1275/2019 πολιτικής απόφασης του Αρείου Πάγου

χρηματοπιστωτικών μέσων ή την παροχή επενδυτικών υπηρεσιών στον ίδιο τομέα, προϋπόθεση που τίθεται, άλλωστε, και με την ως άνω Οδηγία. Έτσι, δεν αρκεί για την υπαγωγή συγκεκριμένων κεφαλαίων στις καλυπτόμενες επενδυτικές υπηρεσίες η απλή μνεία στην σχετική σύμβαση περί παροχής υπηρεσιών διαχείρισης χαρτοφυλακίου, χωρίς εντολή και για διαχείριση έχουσα ως περιεχόμενο, κατά τα ανωτέρω, συναλλαγή έπι χρηματοπιστωτικών μέσων ή την παροχή επενδυτικών υπηρεσιών (Ολομ. ΑΠ 11/2013).

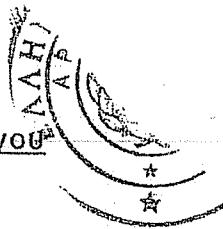
Με την προσβαλλόμενη απόφαση, έγιναν δεκτά, όσον αφορά τους εκ των εναγόντων ήδη αναιρεσιβλήτους, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά, κατά την ανέλεγκτη εκτίμηση των αποδείξεων: «Η πρώτη των εναγομένων εταιρία με την επωνυμία

«**ΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ
ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ**», η οποία, κατά τα ανωτέρω εκτιθέμενα, τελεί υπό ειδική εκκαθάριση, είχε ως αντικείμενο δραστηριότητας την παροχή κύριων και παρεπόμενων επενδυτικών υπηρεσιών, στο πλαίσιο των οποίων διενεργούσε χρηματιστηριακές συναλλαγές, ήτοι αγορές και πωλήσεις μετοχών εταιριών εισηγμένων στο Χ.Α.Α., για λογαριασμό των πελατών - επενδυτών της και κατόπιν εντολής τους. Στις 8-2-2005, κατόπιν καταγγελιών, η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς ξεκίνησε τη διενέργεια ελέγχου στην ανωτέρω επενδυτική εταιρία, κατά τον οποίο διαπιστώθηκε ότι οι υπεύθυνοι προέβαιναν σε πωλήσεις τίτλων πελατών της, χωρίς προηγούμενη εντολή τους, και σε μεταγεγέστερες ημερομηνίες πίστων τους λογαριασμούς τους με την αξία μερισμάτων των μετοχών, που είχαν ήδη πωληθεί. Μάλιστα, ο πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος της εταιρίας, που ήταν και μέτοχος της, παραδέχθηκε, ότι κατά το παρελθόν είχαν πωληθεί χαρτοφυλάκια πελατών και η

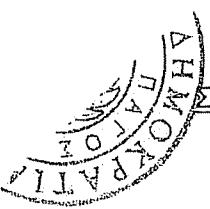
εταιρία οικειοποιήθηκε το αντίτιμό της πώλησης, επικαλούμενος την ανάγκη αντιμετώπισης οικονομικών δυσχερειών. Συγκεκριμένα, οι ληξιπρόθεσμες οφειλές της εταιρίας προς τους πελάτες της ανέρχονταν, στις 7-2-2005, στο ποσό των 1.374.156,28 ευρώ, ενώ το σύνολο των υπολοίπων των τραπεζικών λογαριασμών της εταιρίας ανέρχονταν, την ίδια ημερομηνία, σε ένα 1.018.445,77 ευρώ, ώστε να υπολείπεται ποσό 355.710,51 ευρώ. Κατόπιν των ανωτέρω διαπιστωθέντων παραβάσεων, η εκτελεστική επιτροπή της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, θεωρώντας ότι η συνέχιση λειτουργίας της εταιρίας είναι επικίνδυνη για το επενδυτικό κοινό και την εύρυθμη λειτουργία της χρηματιστηριακής αγοράς, προέβη, δυνάμει τής υπ' αριθμ. 2/536/8-2-2015 απόφασής της, στην προσωρινή αναστολή της λειτουργίας της εταιρείας, η απόφαση δε αυτή εγκρίθηκε με την υπ' αριθμ. 1/326/10-2-2015 Δ.Σ. της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς. Επακολούθησαν, δημοσίευση σε βάρος της εταιρίας και, συγκεκριμένα, παρατήθηκε ο Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος της, που είχε οριστεί με το από 15-12- 2004 πρακτικό του διοικητικού συμβουλίου, καθώς και ένα μέλος του διοικητικού συμβουλίου αυτής, ενώ δεν ήταν εφικτή από τις 9-2-2005 η επίκοινωνία με το μοναδικό μέτοχο της. Επιπλέον, η εταιρία δεν εκπλήρωσε πλήρως την υποχρέωσή της για τη χρηματική εκκαθάριση των ημερήσιων συναλλαγών του Χρηματιστηρίου Αθηνών της συνεδρίασης της 7-2-2005 για ποσό 6.025,57 ευρώ. Επίσης, η τράπεζα με την επωνυμία „„ με καταγγελία της, κοινοποιηθείσα στην εταιρία στις 10-2-2005, προέβη στο οριστικό κλείσιμο της υφιστάμενης σύμβασης πίστωσης ανοικτού αλληλόχρεου λογαριασμού και το προκύψαν σε βάρος της εταιρίας χρεωστικό υπόλοιπο ανήλθε στο ποσό των

1.005.166,67 ευρώ. Για το λόγο αυτό η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς κάλεσε την εταιρία να διατυπώσει εγγράφως τις απόψεις της και να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την παύση των παραβάσεων ἢ την άρση των συνεπειών τους, χωρίς, όμως, να λάβει σχετική απάντηση. Εξάλλου, από τον έλεγχο που συνεχίστηκε, διαπιστώθηκε, ότι διενεργήθηκαν εκ μέρους της εταιρίας πληρωμές έναντι εξόφλησης πιστωτικού υπολοίπου με κατάθεση σε ατομικούς λογαριασμούς των πελατών της στην «Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος» ενώ, όπως προκύπτει από τις σχετικές συμβάσεις επενδυτικών υπηρεσιών της εταιρίας με τους πελάτες, αυτοί είτε δεν είχαν δώσει εξουσιοδότηση για κατάθεση χρημάτων σε τραπεζικούς λογαριασμούς! είτε είχαν δώσει εξουσιοδότηση για κατάθεση χρημάτων σε λογαριασμούς άλλων τραπεζών. Επίσης, διαπιστώθηκε η καταβολή μετρητών σε πελάτες από το ταμείο της εταιρίας, για τις οποίες υπήρχε σχετική μονογραφή, που όμως ανήκε, κατά δήλωση της υπεύθυνης του ταμείου χρημάτων, στον ανωτέρω , ώστε να υφίστανται αμφιβολίες ως προς το εάν οι εμφανιζόμενες στα βιβλία της εταιρίας συναλλαγές είχαν πράγματι διενεργηθεί. Επίσης, διαπιστώθηκαν από τα βιβλία της εταιρίας κινήσεις, που δεν απέρρεαν από χρηματιστηριακές συναλλαγές και, συνεπώς, ήσαν αδιαφανείς. Τέλος, η εταιρία δεν εκπλήρωσε την υποχρέωσή της για τη χρηματική εκκαθάριση των ημερήσιων συναλλαγών του Χρηματιστηρίου Αθηνών της συνεδρίασης της 8-2-2005 για ποσό 62.872,63 ευρώ. Ενόψει των ανωτέρω κρίθηκε, ότι η εταιρία έχει υποπέσει σε σοβαρές και επανειλημμένες παραβάσεις της χρηματιστηριακής νόμοθεσίας και για το λόγο αυτό, με την υπ' αριθμ. 1/328/17-2-2005 απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, ανακλήθηκε η άδεια λειτουργίας της και τέθηκε αυτή σε καθεστώς ειδικής εκκαθάρισης. Επόπτης της

εκκαθάρισης ορίστηκε ο δικηγόρος Αθηνών
ενώ με την υπ' αριθμ. 1949/2005 απόφαση του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών εκκαθαρίστης της εταιρίας ορίστηκε ο
ορκωτός λογιστής Ακολούθως, ο Επόπτης
Εκκαθάρισης κάλεσε τους δικαιούχους ληψης απόζημιωσής από
το έτος 2005, λόγω αδυνάμιας εκπλήρωσης των
υποχρεώσεων της πρώτης εναγομένης, να αναγγείλουν τις
απαιτήσεις τους, προσκομίζοντας και όλα τα αποδεικτικά στοιχεία
των απαιτήσεών τους. Με βάση την ανακοίνωση αυτή του
Επόπτη, η τελευταία ημερομηνία για την υποβολή των
εμπρόθεσμων αναγγελιών εκ μέρους των πελατών της πρώτης
εναγομένης ήταν η 12-6-2005 (βλ. την υπ' αριθμ. πρωτ. 3048/2009 επιστολή του Εκκαθαριστή της πρώτης εναγομένης).
Μετά την αναγγελία από τους πιστωτές των απαιτήσεών τους
κατά της εταιρίας και την επάληθευση αυτών, ο Επόπτης
Εκκαθάρισης, με το υπ' αριθμ. 233/26-9-2006 έγγραφό του,
απέστειλε «Κατάσταση επαλήθευσης των απαιτήσεων
επενδυτών» στο δεύτερο εναγόμενο (το), το
οποίο, μετά τη διαπίστωση των απαιτήσεων που προέρχονταν
από επενδυτικές υπηρεσίες, οι οποίες υποχρεώνουν αυτό προς
καταβολή απόζημιωσης, ενέκρινε την καταβολή απόζημιωσεων
στα κατά την κρίση του δικαιούμενα πρόσωπα, δεχόμενο ότι: «1.
Αποζημιώνονται οι απαιτήσεις των επενδυτών στο
αδιαμφισβήτητο διαμορφούμενο πιστωτικό υπόλοιπο. Υπό την
μελλοντική κρίση της επιτροπής ως δυνητικά αποζημιωτέο ποσό
τέθηκε εκείνο το ποσό, το οποίο ο επόπτης έχει επαληθεύσει υπό
την αίρεση της αναγνώρισης της πλαστότητας των παραστατικών
από τα αρμόδια Δικαστήρια, στα οποία έχουν απευθυνθεί με
μηνύτηριες αναφορές τα όργανα εκκαθάρισης. 2. Αποζημιώνεται,
οποιοδήποτε πιστωτικό υπόλοιπο προκύπτει από τα βιβλία και

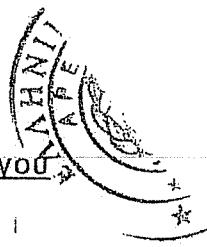
ΕΠΙΡΗΜΗΣΗ
Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

στοιχεία της εταιρείας και εν προκειμένω από την χρηματική καρτέλα του επενδυτή, εφόσον προέρχεται από χρηματιστηριακές συναλλαγές και μερίσματα, που έχουν πιστωθεί στον χρηματιστηριακό του λογαριασμό και επαληθεύεται ανεπιφύλακτα από τα όργανα της εκκαθάρισης. 3. Σε περιπτώσεις απαιτήσεων πελατών για αγορά μετοχών που πραγματοποιήθηκαν την τελευταία ημερομηνία λειτουργίας της εταιρείας και δεν εκκαθαρίστηκαν, αποζημιώνεται το υπόλοιπο της χρηματικής καρτέλας πριν την αξία της μη εκκαθαρισμένης αγοράς συμψηφιζομένων τυχόν καταβολών μετρητών ή πωλήσεων. 4. Αποζημιώνεται, εντός του προβλεπόμενου για το Συνεγγυητικό ύψους αποζημίωσης, οποιοδήποτε ποσό, το οποίο προέρχεται από καταθέσεις μετρητών, που πραγματοποιήθηκαν αποκλειστικά για πρώτη φορά από 1.1.2005 μέχρι την ημερομηνία της προσωρινής αναστολής της λειτουργίας της εταιρείας, για τα οποία δεν έχουν πραγματοποιηθεί χρηματιστηριακές συναλλαγές και επαληθεύονται από τα όργανα της εκκαθάρισης». Έτσι, ικρίθηκε ότι από τους 1948 επενδυτές, που είχαν καταθέσει αιτήσεις, εδικαιούντο αποζημίωσης 1137 επενδυτές, στους οποίους περιλαμβάνονταν και 20 επενδυτές, που είχαν υποβάλει εκπρόθεσμα (μέχρι 30 ημέρες αργότερα από την ημερομηνία λήξης της τρίμηνης προθεσμίας από την τελευταία δημοσίευση της σχετικής ανακοίνωσης του Επόπτη), καθόσον έγινε δεκτό, ότι η καθυστέρηση υποβολής των αναγγελιών ήταν δικαιολογημένη. Τα ανωτέρω γνωστοποίησε το δεύτερο εναγόμενο προς τον Επόπτη Εκκαθάρισης με την υπ' αριθμ. 4315/19-12-2007 επιστολή του, στην οποία επισυνάφθηκε και πίνακας, με τους δικαιούχους αποζημίωσης επενδυτές και τα ποσά που ο καθένας δικαιούται, καθώς και οι επενδυτές που δεν αποζημιώνονται. Περαιτέρω αποδείχθηκε, ότι όλοι οι ενάγοντες είχαν συνάψει με

την πρώτη των εναγόμενων ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία «Χρηματιστηριακή Α.Ε.» συμβάσεις πάροχης επένδυτικών υπηρεσιών εκτέλεσης χρηματιστηριακών συναλλαγών, που είναι μεταξύ τους πλανομοιότυπες ως προς τη διατύπωση και τις ρήτρες τους. Οι εν λόγω συμβάσεις διέπονταν από τους ειδικότερα προβλεπόμενους Γενικούς Όρους των Συναλλαγών, οι οποίοι αποτελούσαν αναπόσπαστο μέρος τους. Συγκεκριμένα, στον όρο 2 οριζόταν, ότι με τις συμβάσεις ρυθμίζονταν οι συναλλακτικές σχέσεις του πελάτη με την εταιρία και, ιδίως εκείνες, που αφορούσαν: α) τη λήψη, αποδοχή και εκτέλεση ή περαιτέρω διαβίβαση προς εκτέλεση εντολών (πάραγγελιών) του πελάτη για κατάρτιση συναλλαγών για λογαριασμό του σε ένα ή περισσότερα χρηματοπιστωτικά μέσα, κατά την έννοια του άρθρου 2 παρ. 1 στοιχ. α (ι) του ν. 2396/1996, για απόκτηση και διάθεση (εξαγορά) για λογαριασμό του πελάτη μεριδιών αμοιβαίων κεφαλαίων και εν γένει Οργανισμών Συλλογικών Επενδύσεων σε Κινητές Αξίες, για κτήση μετοχών και ομολογιών για λογαριασμό του πελάτη σε δημόσια εγγραφή ή με συμμετοχή στην αύξηση κεφαλαίου ανωνύμων εταιριών, για διάθεση του δικαιώματος προτιμήσεως μετοχών, για εισπράξη μερισμάτων και β) την αγορά ή και πώληση εξωχρηματιστηριακώς ομολόγων και εντόκων γραμματίων του δημοσίου, καθώς και ομολογιών εισηγμένων στο Χρηματιστήριο. Με τον όρο 10, το ύψος της προμήθειας ή αμοιβής της εταιρίας συμφωνήθηκε σε ποσοστό μέχρι 1,5% επί της αξίας της συναλλαγής προκειμένου για μετοχές, σε ποσοστό μέχρι 0,5% επί της αξίας της συναλλαγής προκειμένου για τίτλους σταθερού εισοδήματος και κατά περίπτωση στις λοιπές υπηρεσίες, που δεν αφορούσαν αγοραπωλησία μετοχών και τίτλων σταθερού εισοδήματος, όπως έντοκα γραμμάτια, ομόλογα του ελληνικού

δημοσίου κ.λπ. Επίσης, με τον 15° όρο συμφωνήθηκε, ότι η σύμβαση έχει αόριστη διάρκεια και λήγει την ημέρα της γραπτής γνωστοποίησης της καταγγελίας της από οποιοδήποτε από τα συμβαλλόμενα μέρη στο άλλο. Κατά τη σύναψη των ένδικων συμβάσεων, οι ενάγοντες εξουσιοδοτούσαν την αντισυμβαλλόμενή τους εταιρία να καταθέτει στους οριζόμενους από τους ίδιους τραπεζικούς λογαριασμούς τα χρηματικά υπόλοιπα, που προέκυπταν από αγοραπωλησίες μετοχών και λοιπών κινητών αξιών ή χρηματιστηριακών πραγμάτων γενικότερα. Επίσης, σύμφωνα με τον όρο 9, παρείχαν εξουσιοδότηση στην εταιρία, όπως μέσω των οργάνων της ή των χρηματιστηριακών της εκπροσώπωνή μέσω των υπαλλήλων της, εξουσιοδοτημένων αρμοδίων, οπισθογραφεί για λογαριασμό τους τις ονομαστικές μετοχές κυριότητας τους, τις οποίες πωλούν μέσω της εταιρίας, καθώς και τα αποθετήρια έγγραφα, στα οποία αφορούν οι ονομαστικές τους μετοχές που πωλούνται και, γενικώς, να ενεργούν και να υπογράφουν στο όνομα και για λογαριασμό τους κάθε πράξη και έγγραφο, που ήσαν αναγκαία για την πώληση και μεταβίβαση των μετοχών τους. Τέλος, παρείχαν την εξουσιοδότηση στο ειδικό γραφείο τύπου ή στο υποκατάστημα, κατά περίπτωση, της αντισυμβαλλόμενης τους εταιρίας, ενεργώντας για λογαριασμό τους, να διαβιβάζει είτε προφορικώς είτε δια τηλεφώνου είτε γραπτώς, εντολές αγοράς και πώλησης μετοχών και λοιπών εισηγμένων σε Χρηματιστήριο κινητών αξιών, καθώς και Ομολόγων και Εντόκων γραμματίων Δημοσίου και μεριδίων Αρμοιβαίων Κεφαλαίων και λοιπών χρηματιστηριακών πραγμάτων για την έκτέλεση αντίστοιχων συναλλαγών στο όνομά τους. Από τα ανωτέρω και, ειδικότερα, τόσο από τον τίτλο όσο και από το περιεχόμενο των επίδικων συμβάσεων συνάγεται, ότι μεταξύ εκάστου των εναγόντων και της πρώτης εναγομένης

εταιρίας με την επωνυμία χρηματιστηριακή Α.Ε. είχε συναφθεί σύμβαση λήψης, διαβίβασης και εκτέλεσης εντολών σχετικών με χρηματιστηριακές συναλλαγές. Ειδικότερα, οι ενάγοντες είχαν δώσει την εντολή στην εταιρία να προβαίνει στο δόγμα και για λογαριασμό τους σε αγορά και πώληση μετοχών, κινητών αξιών εισηγμένων στο Χρηματιστήριο και λοιπών χρηματιστηριακών πραγμάτων. Οι περισσότεροι των εναγόντων προέβησαν, πράγματι, σε διενέργεια χρηματιστηριακών συναλλαγών (αγορές μετοχών κλπ), όπως κατωτέρω εκτίθεται, ενώ μερικοί είχαν καταθέσει χρήματα στο λογαριασμό της εταιρίας με σκοπό την αγοραπωλησία μετοχών, τα οποία, όμως, δεν πρόλαβαν να επενδύσουν μέχρι το χρόνο ανάκλησης της άδειας λειτουργίας της πρώτης εναγομένης. Άλλωστε, δεν είχε τέθει χρονικό όριο για την επένδυσή των εν λόγω χρηματικών ποσών από την πρώτη εναγομένη. Συνεπώς, η ανωτέρω χρηματιστηριακή εταιρία πάρειχε στους ενάγοντες έπενδυτική υπηρεσία σχετική με χρηματοπιστωτικά μέσα, κατά την έννοια του άρθρου 2 παρ. 1 α' του ν. 2396/1996, η οποία συνιστά «καλυπτόμενη έπενδυτική υπηρεσία», σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 12 του ν. 2533/1997, όπως αυτή ερμηνεύεται υπό το φως της Οδηγίας 97/9, κατά τα εκτίθέμενα στη μείζονα σκέψη, αφού οι ενάγοντες κατέθεταν χρηματικά ποσά, προκειμένου να επενδυθούν, βάσει της μετάξυ τους συμφωνίας, όχι σε επενδύσεις με εγγυημένες απόδόσεις και σκοπό την εξασφάλιση του υψηλότερου δυνατού κέρδους, αλλά, κατ' εντολή και για λογαριασμό τους, σε συναλλαγές αγοράς και πώλησης χρηματοπιστωτικών μέσων ή σε άλλες συναφείς επενδυτικές συναλλαγές κινητών αξιών του ίδιου τομέα, στο πλαίσιο της λειτουργίας του εσωτερικού και διεθνούς χρηματοοικονομικού συστήματος, με αντίστοιχη επενδυτική διακινδύνευση. Ο ισχυρισμός του δευτέρου εναγομένου, ότι τα

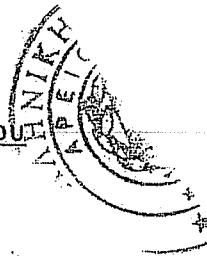

χρήματα είχαν κατατεθεί εκ μέρους των εναγόντων σε εκτέλεση σύμβασης με διάφορο περιεχόμενο δεν αποδείχθηκε από κανένα αποδεικτικό στοιχείο. Μόνο το γεγονός ότι οι ενάγοντες διατηρούσαν ένα σταθερό χρηματικό ποσό κατατεθειμένο στο λογαριασμό της εταιρίας δεν είναι ίκανό να καταδείξει την ύπαρξη άλλου είδους σχέσης, δεδομένου ότι αυτοί διατηρούσαν^a τα χρήματά τους έως ότου προβούν σε μία συμφέρουσα προς αυτούς επένδυση. Ήδη το εναγόμενο έχει αποζημιώσει επενδυτές, που είχαν καταθέσει μόνον χρήματα στην πρώτη εναγομένη από 1-1-2005 και εφεξής και ουδείς λόγος συντρέχει ώστε να διαφοροποιηθεί η περίπτωση αυτών από τους άλλους επενδυτές, που είχαν καταθέσει χρήματα προ της ανωτέρω ημερομηνίας. Αποδείχθηκε, όμως, ότι το χρονικό διάστημα από το Νοέμβριο του 2003 μέχρι της 17-2-2005, ημερομηνία ανάκλησης της άδειας της πρώτης εναγομένης, τα αρμόδια όργανα της τελευταίας προέβησαν σε υπεξαίρεση περιουσιακών στοιχείων των εναγόντων, που ήταν επενδυτές και πελάτες της, επί των οποίων (περιουσιακών στοιχείων) ήταν θεματοφύλακας η πρώτη εναγομένη. Ειδικότερα, τα στελέχη της τελευταίας ρευστοποιούσαν τίτλους (μετοχές) των χαρτοφυλακίων των εναγόντων εν αγνοία τους και, στη συνέχεια, με την έκδοση πλαστών παραστατικών, προέβαιναν σε υπεξαίρεση του πιστωτικού υπολοίπου των επενδυτικών λογαριασμών τους ή των χρημάτων, τα οποία υπήρχαν πιστωμένα στους επενδυτικούς λογαριασμούς τους και τα οποία οι τελευταίοι είχαν καταθέσει προς αγορά μετοχών. Πιο συγκεκριμένα, τα χρηματικά ποσά των εναγόντων υπεξαιρέθηκαν από την πρώτη εναγομένη με κάποιον από τους εξής τρεις τρόπους: Α) Μετά την πώληση των μετοχών του χαρτοφυλακίου των εναγόντων και την πίστωση της αξίας των μετοχών στον επενδυτικό τους λογαριασμό, τα στελέχη της

πρώτης εναγομένης εξέδιδαν «ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΣΕ ΜΕΤΡΗΤΑ ΜΕ ΕΥΡΩ», με τις οποίες φερόταν ότι ο δικαιούχος επενδυτής, με αυτοπρόσωπη παρουσία στα γραφεία της πρώτης εναγομένης στην οδό αρ. στην Αθήνα, είχε εισπράξει τα ανάγραφόμενά σε αυτές ποσά, χωρίς αυτό να ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, αφού στις εν λόγω αποδείξεις υπήρχε πλαστογραφημένη η υπογράφη των δικαιούχων. Καίτοι, λοιπόν, κατά τη σύναψη των ένδικων συμβάσεων, οι ενάγοντες εξόυσιοδοτούσαν την πρώτη εναγομένη να καταθέτει σε συγκεκριμένους τραπεζικούς λογαριασμούς τους τα χρηματικά υπόλοιπα, που προέκυπταν από αγοραπωλησίες των μετοχών τους και λοιπών κινητών αξιών, εμφανίζεται το φαινόμενο να προσέρχεται το σύνολο σχεδόν των εναγόντων επενδυτών (κυρίως κατόκων της Μακεδονίας και της Θράκης) στα γραφεία της πρώτης εναγομένης και να εισπράττουν εκεί αυτοπροσώπως τα χρήματα των υποτιθέμενων καταβολών σχεδόν ταυτόχρονα με την πραγματοποίηση των συναλλαγών. Β) Άλλες φορές, τα στελέχη της πρώτης εναγομένης εξέδιδαν «ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΣΕ ΜΕΤΡΗΤΑ ΜΕ ΕΥΡΩ», οι οποίες συνοδεύονταν από μία ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ της Τράπεζας, δυνάμει της οποίας εφέρετο ότι τα ποσά, που εκταμίευαν από το ταμείο της πρώτης εναγομένης, κατετίθεντο σε τραπεζικό λογαριασμό της Τράπεζας, ακόμη και σε περιπτώσεις, όπου οι επενδυτές είχαν δηλώσει άλλους τραπεζικούς λογαριασμούς άλλων τραπεζών. Ωστόσο, όπως προκύπτει από τις βεβαιώσεις που χορήγησε η Τράπεζα στους ενάγοντες, οι εν λόγω αποδείξεις ήταν επίσης πλαστές, καθόσον δεν είχαν εκδοθεί από το μηχανογραφικό σύστημά της, ενώ και οι λογαριασμοί, στους οποίους οι ενάγοντες εμφανίζονταν ως δικαιούχοι, ήσαν ανύπαρκτοι. Με τον ίδιο τρόπο

υπεξαιρέθηκαν και χρήματα, τα οποία οι ενάγοντες είχαν καταθέσει σε τραπεζικούς λογαριασμούς της πρώτης εναγομένης για αγορά μετοχών. Γ) Άλλες φορές, οι ενάγοντες κατέθεσαν χρήματα στον υπ' αριθμ. 330 102 4353 - 2 τραπεζικό λογαριασμό της πρώτης εναγομένης στη Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε., τα οποία υπεξαιρέθηκαν αυθημερόν με την ανάληψη τους από τα στελέχη της πρώτης εναγομένης, καθόσον ουδέποτε πιστώθηκαν στους επενδυτικούς λογαριασμούς των εναγόντων. Τα παραπάνω επιβεβαιώνονται και από την ένορκη κάταθεση του μάρτυρα των εναγόντων στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου οποίος είναι εσωτερικός ελεγκτής καὶ κατέθεσε εξ ιδίας άντιλήψεως τα εξής: «Μετά τὴν εκκαθάριση τῆς συναλλαγῆς, τα στελέχη της πρώτης εναγομένης πίστωναν τὸ τίμημα τῆς πώλησης σε επενδυτικό κωδικό του πελάτη καὶ εν συνέχειᾳ το υπεξαιρούσαν με δύο τρόπους: ἡ εμφανίζαν τὸν πελάτη ὅτι προσέρχεται αυτοπροσώπως στα γραφεῖα τῆς ΑΧΕΠΥ καὶ εισπράττει τα χρήματα αυτά υπογράφοντας σχετικές αποδείξεις που εξέδιδε τὸ ταμεῖο χρημάτων τῆς, στὶς οποίες ἦταν πλαστογραφημένες οι υπογραφές τῶν επενδυτῶν ... Ο β' τρόπος ἦταν ὅταν τὸ ποσό υπερέβαινε τα 12.000 ευρώ εμφανιζόταν ὅτι η κατέθετε τα χρήματα αυτά σε λογαριασμό πελατών στην Τράπεζα». Παρ' όλα αυτά, κατά το ίδιο ως ἀνω χρονικό διάστημα η πρώτη εναγομένη με ταχυδρομικές επιστολές εγημέρωνε τους ενάγοντες σχετικά με τη διάρθρωση και αποτίμηση του χαρτοφυλακίου τους, τα πιστωτικά υπόλοιπα των επενδυτικών λογαριασμών τους κλπ, δεδομένου ότι η Εγκύκλιος 4 της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς σε συνδυασμό με τις σχετικές διατάξεις του Κώδικα Δεοντολογίας των Επιχειρήσεων Παροχής Επενδυτικών Υπηρεσιών (Ε.Π.Ε.Υ.), προβλέπει την υποχρέωσή της να παρέχει στους επενδυτές

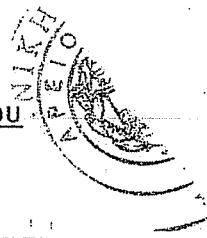

πελάτες της τακτική πληροφόρηση σχετικά με τις συναλλαγές της. Όμως, οι προαναφερόμενες ταχυδρομικές επιστολές παρείχαν αναληθή ενημέρωση στους ενάγοντες, καθόσον δεν ανταποκρινόταν στην πραγματικότητα, άφού παρουσίαζαν την εικόνα των χαρτοφυλακίων τους και των πίστωτικων υπολογίτων των επενδυτικών λογαριασμών τους, όπως αυτή θα ήταν σε περίπτωση που δεν είχαν λάβει χώρα οι πιο πάνω αξιόποινες πράξεις των στελεχών της πρώτης εναγομένης. Τα ανωτέρω προκύπτουν και από την από 25-2-2005 μηνυτήρια αναφορά της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς προς τον Εισαγγελέα Πλημ/κών Αθηνών, με βάση την οποία εκδόθηκε το υπ' αριθμ. 3557/2012 παραπεμπτικό βούλευμα του Συμβουλίου Πλημ/κών Αθηνών, που επικυρώθηκε με το υπ' αριθμ. 414/2014 βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών. Επίσης, και πολλοί από τους επενδυτές κατέφυγαν στη δικαιοσύνη, υποβάλλοντας μηνύσεις σε βάρος των υπευθύνων της εταιρίας, με βάση τις οποίες ο εκπρόσωπος αυτής

κηρύχθηκε ένοχος για τις πράξεις της πλαστογραφίας και της υπεξαίρεσης, όπως τούτο προκύπτει και από τα προσκομιζόμενα και επικαλούμενα από τους ενάγοντες αποσπάσματα των υπ' αριθμ. 21446/2010, 10690/2010 και 47371/2009 καταδικαστικών αποφάσεων του Τριμελούς Πλημ/κείου Αθηνών, αλλά και από την από 26-1-2010 εξωδικη πρόσκληση 14 επενδυτών προς το δεύτερο εναγόμενο, με την οποία γνωστοποιήθηκαν σ' αυτό (βλ. την υπ' αριθμ. 6792 Β/2-2-2010 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών) 14 καταδικαστικές αποφάσεις κατά του ως άνω Εξάλλου, και ο Επόπτης Εκκαθάρισης, με την από 23-3-2010 έπιστολή του προς το δεύτερο εναγόμενο δήλωσε, ότι «για όσους από τους αναγγελθέντες επενδυτές έχει προσκομισθεί βεβαίωση της

αρμόδιας τράπεζας περί της πλαστότητας των καταθετηρίων ή περί της ανυπαρξίας του σχετικού λογαριασμού, θεωρούμε αυτούς τους ισχυρισμούς περί πλαστότητας πλήρως αποδεδειγμένους». Η πιο πάνω αδικοπρακτική συμπεριφορά των αρμοδίων οργάνων της πρώτης εναγόμενης προκάλεσε ζημία στους ενάγοντες, με αποτέλεσμα, εφόσον η εν λόγω εταιρία περιήλθε σε οριστική και μη αναστρέψιμη αδυναμία εκπλήρωσης των υποχρεώσεων της προς τους επενδυτές πελάτες της και τέθηκε σε ειδική εκκαθάριση, να συντρέχει νόμιμη υποχρέωση του δευτέρου των εναγομένων προς αποζημίωση των εναγόντων (μέχρι του ποσού των 30.000 ευρώ), εφόσον υφίστανται οι σχετικές προϋποθέσεις. Ειδικότερα, με εξαίρεση τους 88°, 89°, 91η, 38°, 82°, 86η και 90° των εναγόντων, όλοι οι λοιποί ενάγοντες ανταποκρίθηκαν στη σχετική πρόσκληση του Επόπτη Εκκαθάρισης και προέβησαν σε εμπρόθεσμη αναγγελία των απαιτήσεων τους, προσκομίζοντας και τα σχετικά δικαιολογητικά (βλ. προσκομιζόμενες αναγγελίες), πλην, όμως, το δεύτερο εναγόμενο αρνήθηκε να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του έναντι αυτών, με αποτέλεσμα την άσκηση της υπό κρίση αγωγής. Ωστόσο, μετά την άσκηση της αγωγής, κατέβαλε σε ορισμένους από τους ανωτέρω ενάγοντες τα παρακάτω αναφερόμενα ποσά. Όσον αφορά τους πιο πάνω επτά (7) ενάγοντες, το δεύτερο εναγόμενο έκρινε, ότι οι απαιτήσεις τους δεν είναι αποζημιωτέες, δεδομένου ότι οι τρεις πρώτοι από αυτούς (υπ' αριθμ. 88, 89 και 91) αναγγέλθηκαν εκπρόθεσμα, ενώ οι άλλοι τέσσερις (υπ' αριθμ. 38, 82, 86 και 90) ουδέποτε ανήγγειλαν τις απαιτήσεις τους.... Σύμφωνα με τα παραπάνω, λοιπόν, η υπό κρίση αγωγή ως πρός τους υπ' αριθμ. 38, 82, 86, 88, 89, 90 και 91 ενάγοντες είναι, για τους ανωτέρω λόγους, απορριπτέα. Περαιτέρω, ως πρός τους λοιπούς ενάγοντες αποδείχθηκαν τα ακόλουθα: Ο 1ος

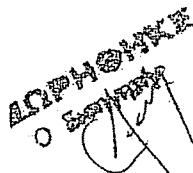

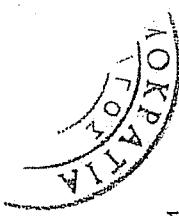
είχε συνάψει την από 1-10-2003 σύμβαση παροχής επενδυτικών υπηρεσιών. Την 1-10-2003 κατέθεσε στον υπ' αριθμ.

τραπέζικο λογαριασμό της πρώτης εναγομένης στην τράπεζα το ποσό των 120.000 ευρώ (βλ. την με ίδια ημερομηνία απόδειξη κατάθεσης της ως άνω τράπεζας), με την ειδική την εντολή να επενδυθεί, για λογαριασμό του, σε συγαλλαγές αγοράς και πώλησης χρηματοπιστωτικών μέσων. Όμως, το ποσό αυτό δεν πιστώθηκε στον επενδυτικό λογαριασμό του ανωτέρω ενάγοντος, αλλά υπεξαιρέθηκε αυθημερόν από τα στελέχη της πρώτης εναγομένης. Συνεπώς, ο ανωτέρω ενάγων ζημιώθηκε το ανωτέρω ποσό και δικαιούται από το δεύτερο εναγόμενό, δυνάμει της ΑΥΕΘν.Οικ 14082/B.809/4-4-2000, το ποσό των 30.000 ευρώ. Ο

είχε συνάψει σύμβαση παροχής επενδυτικών υπηρεσιών και διατηρούσε επενδυτικό χαρτοφυλάκιο με μετοχές, οι οποίες ρευστόποιήθηκαν, εν αγνοία του και χωρίς προηγούμενη ρήτη εντολή του, από στελέχη της πρώτης εναγομένης. Σύμφωνα με τη χρηματική καρτέλα του, η πρώτη εναγομένη φέρεται να κατέβαλε στις 3-8-2004 στον ενάγοντα το ποσό των 5.560,62 ευρώ, εκδίδοντας την υπ' αριθμ. ΕΠ 117218 «ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΜΕ ΜΕΤΡΗΤΑ ΣΕ ΕΥΡΩ», η οποία συναδεύεται από την από

λογαριασμού, του οποίου ο 2ος ενάγουν φέρεται δικαιούχος. Όμως, η κατάθεση αυτή ουδέποτε έγινε, καθόσον, σύμφωνα με προσκομιζόμενη από 29-9-2006 βεβαίωση του Καταστήματος Δικ. Μεγάρου Θεσσαλονίκης (265) της Τράπεζας, στις 3-8-2004, αλλά και όλο το μήνα Αύγουστο 2004, δεν πραγματοποιήθηκε κίνηση στον παραπάνω λογαριασμό και, συνεπώς, η ανωτέρω Απόδειξη Είσπραξης δεν έχει εκδοθεί από την ανωτέρω τράπεζα. Επομένως, ο ανωτέρω ενάγων ζημιώθηκε το ποσό των 5.560,62 ευρώ και έχει ισόποση απαίτηση κατά του

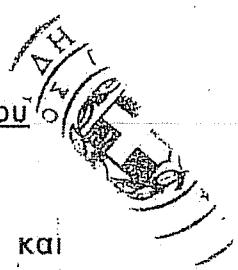

Σελίδα 33 της 1275/2019 πολιτικής απόφασης του Αρείου Πάγου

δευτέρου εναγομένου... Η 9η Ι είχε συνάψει την από 27-2-2004 σύμβαση παροχής επενδυτικών υπηρεσιών και είχε καταθέσει στους λογαριασμούς όψεως της πρώτης εναγομένης στην . Τράπεζα και στην . BANK το συνολικό ποσό των 15.215 ευρώ με την ειδική την εντολή να επενδυθεί, για λογαριασμό της, σε συναλλαγές αγοράς και πώλησης μετοχών, αλλά μέχρι την ανάκληση της άδειας λειτουργίας της πιο πάνω ΕΠΕΥ το εν λόγω ποσό δεν είχε χρησιμοποιηθεί για τον ανωτέρω σκοπό. Σύμφωνα με τη χρηματική καρτέλα της ενάγουσας, η πρώτη εναγομένη φέρεται να κατέβαλε σ' αυτήν τμηματικώς από 6/4/2004 μέχρι 27/12/2004 το συνολικό πθεσό των 12.520. ευρώ εκδίδοντας σχετικά τίς ΕΠ 113609, ΕΠ 116695 και ΕΠ 124071 «ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΜΕ ΜΕΤΡΗΤΑ ΣΕ ΕΥΡΩ», στις οποίες, όμως, είναι πλαστογραφημένη η υπογραφή της 9ης ενάγουσας, η οποία, μόνιμος κάτοικος Μεσοποταμιάς Καστοριάς, ουδέποτε πρόσηλθε στα γραφεία της πρώτης εναγόμενης κι ουδέποτε εισέπραξε τό εν λόγω ποσό, το οποίο υπεξαιρέθηκε από τα όργανα της πρώτης εναγόμενης. Επομένως, η ανωτέρω ενάγουσα ζημιώθηκε το πιο πάνω ποσό των 12.520 ευρώ και έχει ισόποση απαίτηση κατά του δευτέρου εναγομένου... Η 32η είχε συνάψει την από σύμβαση παροχής επενδυτικών υπηρεσιών και διατηρούσε επενδυτικό χαρτοφυλάκιο. Προς τούτο κατέθεσε στις 31/7/2003 στον υπ' αριθμ.

τραπεζικό λογαριασμό της πρώτης εναγομένης στην τράπεζα EFC τα ποσά των 5.000 ευρώ και 75.000 ευρώ και στις 9-1-2004 στον υπ' αριθμ. λογαριασμό της πρώτης εναγομένης στην ΤΡΑΠΕΖΑ το ποσό των 50.000 ευρώ (βλ. τις με ίδια ημερομηνία Αποδείξεις Κατάθεσης των ως άνω τραπεζών), με την ειδική εντολή τα ποσά αυτά να

επενδυθούν, για λογαριασμό της, σε συναλλαγές αγοράς και πώλησης μετοχών, πλην, όμως, μέχρι την ανάκληση της άδειας λειτουργίας της πιο πάνω ΕΠΕΥ δεν χρησιμοποιήθηκαν για τον ανωτέρω σκοπό, αφού όλα τα ανωτέρω ποσά υπεξαιρέθηκαν αυθημερόν από τα στελέχη της πρώτης εναγομένης. Επομένως, η ενάγουσα ζημιώθηκε το συνολικό ποσό των 130.000 ευρώ και, ως εκ τούτου, δικαιούται από το δεύτερο εναγόμενο, δυνάμει της ΑΥΕΘν.Οικ 14082/Β.809/4-4-2000, το ποσό των 30.000 ευρώ. Η

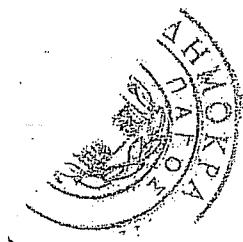
33η είχε συνάψει την από 8-10-2003 σύμβαση παροχής επενδυτικών υπηρεσιών και διατηρούσε επενδυτικό χαρτοφυλάκιο, έχοντας καταθέσει στον επενδυτικό στο ταμείο της πρώτης εναγομένης το ποσό των 120.000 ευρώ, με την ειδική εντολή να επενδυθεί, για λογαριασμό της, σε συναλλαγές αγοράς και πώλησης μετοχών, πλην, όμως, μέχρι την ανάκληση της άδειας λειτουργίας της πιο πάνω ΕΠΕΥ το εν λόγω ποσό δεν χρησιμοποιήθηκε για τον ανωτέρω σκοπό, αφού υπεξαιρέθηκε αυθημερόν από τα στελέχη της πρώτης εναγομένης. Παρ' όλα αυτά, η ενάγουσα έλαμβανε κανονικά την προβλεπόμενη από την Εγκύλιο 4/19-4-1999 της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς μηνιαία ενημέρωση και σύμφωνα με την «ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΘΕΣΗΣ» το χρηματικό υπόλοιπο του επενδυτικού της λογαριασμού ήταν 120.000 ευρώ στις 30-9-2004. Επομένως, η ως άνω ενάγουσα ζημιώθηκε το ποσό των 120.000 ευρώ και, ως εκ τούτου, δικαιούται από το δεύτερο εναγόμενο, δυνάμει της ΑΥΕΘν.Οικ 14082/Β.809/4-4-2000, το ποσό των 30.000 ευρώ. Ο

34ος είχε συνάψει την από 19-5-2003 σύμβαση παροχής επενδυτικών υπηρεσιών και διατηρούσε επενδυτικό χαρτοφυλάκιο, έχοντας καταθέσει στον υπ' αριθμ. τραπεζικό λογαριασμό της πρώτης εναγομένης στην τράπεζα το ποσό των 80.000 ευρώ

δύναμει της ΑΥΕΘν Οικ 14082/B.809/4-4-2000, το ποσό των 30.000 ευρώ....». Ακολούθως και με βάση τις παραδοχές αυτές, το Εφετείο, αφού δέχθηκε τις εφέσεις και εξαφάνισε την απόφαση του πρώτοβαθμιου δικαστηρίου, έκανε εν μέρει δεκτή την αγωγή ως προς τους Ένατο, δωδέκατο, δέκατο τέταρτο και εικοστή τέταρτη εκ των αναίρεσιβλήτων και εν όλω ως προς τους λοιπούς εξ αυτών. Με τον πρώτο λόγο αναίρεσης από το άρθρο 559 αριθμ. 1 ΚΠοΔ, το αναίρεσιον ισχυρίζεται ότι το δικαστηρίο της θυσίας με το να δεχθεί ότι «...

15) Ιαναίρεσιβλήτοι τυγχάνουν αποζημιώσεως από το διότι, ένας έκαστος αυτών: είχε καταρτίσει με την εταίρεια σύμβαση παροχής επενδυτικής υπηρεσίας λήψης, διαβίβασης και εκτέλεσης εντολών, στην οποία περιέχονταν οι γενικοί όροι των συναλλαγών που ρύθμιζαν τις μεταξύ τους συναλλακτικές σχέσεις αναφορικά με τη λήψη, αποδοχή και εκτέλεση ή περαιτέρω διαβίβαση προς εκτέλεση εντολών (παραγγελιών) σε ένα ή περισσότερα χρηματοπιστωτικά μέσα, κατέθεσε χρήματα σε τραπεζικό

Σελίδα 55 της 1275/2019 πολιτικής απόφασης του Αρείου Πάγου

λογαριασμό της εταιρείας , διατηρούσε ένα σταθερό χρηματικό ποσό κατατεθειμένο στο λογαριασμό της εταιρείας έως ότου προβεί σε μια συμφέρουσα επένδυση, η εταιρεία λειτουργούσε ως θεματοφύλακας των κατατεθέντων από τους ως άνω αντιδίκους, παρεβίασε ευθέως, το μεν τις διατάξεις των άρθρων 2 παρ. 1 περ. α (i, ii), άρθρ. 2 παρ. 2 περ. α ν. 2396/1996, άρθρ. 2 παρ. 12 περ. α, β και δ ν. 2533/1997, το δε τις διατάξεις του άρθρου 4 § 1 ν. 2076/1992, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 38 § 2 ν. 2937/2001 και των §§ 2, 5 της απόφασης 6280/B 508/17.5.1989 ΥΠΕΘΟ..». Ο λόγος αυτός είναι αβάσιμος και τούτο διότι, σύμφωνα με τις παραδοχές της αναιρεσιβαλλομένης, η κατάθεση εκ μέρους των αναιρεσιβλήτων χρηματικών ποσών σε τραπεζικούς λογαριασμούς της ως άνω χρηματιστηριακής εταιρείας, γινόταν με σκοπό την αγόραπωλησία μετοχών στα πλαίσια των σχετικών εντολών τους και όχι προκειμένου να επενδυθούν τα χρήματα σε επενδύσεις με εγγυημένες αποδόσεις, με απώτερο στόχο την επίτευξη του υψηλότερου δυνατού κέρδους. Επρόκειτο δηλαδή για καλυπτόμενη επενδυτική υπηρεσία, για την οποία ανακύπτει εύθυνη του. Τα παραπάνω δεν αναιρούνται από το γεγονός ότι, μέχρι το χρόνο ανάκλησης της αδείας λειτουργίας της χρηματιστηριακής εταιρείας, δεν είχαν εκτελεστεί οι σχετικές εντολές των αναιρεσιβλήτων. Όσον αφορά την επικαλούμενη παραβίαση του άρθρου 4 § 1 Ν. 2076/1992, σημειώνεται ότι η συγκεκριμένη διάταξη καταργήθηκε με τό άρθρο 38 Ν. 2937/2001.

Με το δεύτερο λόγο αναίρεσης, το αναιρεσίου ισχυρίζεται ότι με το να δεχθεί το Εφετείο ότι οι εκ των αναιρεσιβλήτων

Εδικαστούνται απόζημιώση από το αναιρεσίον, διθέντος ότι είχαν καταρτίσει με την εταιρεία σύμβαση παροχής επενδυτικής υπηρεσίας λήψης, διαβίβασης και εκτέλεσης εντολών, στην οποία περιέχονταν οι γενικοί όροι των συναλλαγών που ρύθμιζαν τις μεταξύ τους συναλλακτικές σχέσεις αναφορικά με τη λήψη, αποδοχή και εκτέλεση ή περαιτέρω διαβίβαση προς εκτέλεση εντολών (παραγγελιών) σε ένα ή περισσότερα χρηματοπιστωτικά μέσα και ότι καθένας από αυτούς κατέθεσε χρήματα και έδωσε «ειδική» εντολή να επενδυθούν για λογαριασμό του σε συναλλαγές αγοράς και πώλησης μετόχων, παρεβίασε ευθέως και εκ πλαγίου τις διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 1 περ. α (ι, ίι) ν. 2396/1996, 2 παρ. 12 περ. α, δ ν. 2533/1997. Ο συγκεκριμένος αναιρετικός λόγος, κατά το πρώτο σκέλος του, από τό άρθρο 559 αριθμ. 1 ΚΠολΔ είναι αβάσιμος. Ειδικότερα, κατά το σκέλος που παραπονείται για ευθεία παραβίαση των ανωτέρω διατάξεων, καθόσον υπό την επίφαση της σχετικής αναιρετικής πλημμέλειας πλήττεται ανεπίτρεπτα η κρίση του Εφετείου για την ουσία της υπόθεσης (ΚΠολΔ 561). Περαιτέρω, ο ίδιος αναιρετικός λόγος, κατά το σκέλος του από τον αριθμό 19 του άρθρου 559

Σ. Σ.

ΚΠολΔ, είναι αβάσιμος, καθόσον το δικαστήριο της ουσίας κατέληξε στο αποδεικτικό του πόρισμα με σαφείς, πλήρεις και χωρίς αντιφάσεις αιτιολογίες, σχετικά με τον τρόπο υπολογισμού και το ύψος της ευθύνης του έναντι των αναιρεσιβλήτων, που καθιστούν εφικτό τον αναιρετικό έλεγχο ως προς την ορθή εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων και το νομικό χαρακτηρισμό των περιστατικών που έγιναν δεκτά και έχουν ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης, δεν ήταν δε αναγκαίο για την πληρότητα των αιτιολογιών να εξειδικεύονται και να προσδιορίζονται οι επιμέρους εντολές των αναιρεσιβλήτων προς την χρηματιστηριακή εταιρεία, καθώς και όλες οι συναλλαγές και το αποτέλεσμα αυτών.

Με τον τρίτο λόγο αναίρεσης από το άρθρο 559 αριθμ. 11 ΚΠολΔ, το αναιρεσίον υποστηρίζει ότι, ως προς τους ένατο, εικοστό και εικοστό πρώτο των αναιρεσιβλήτων το Εφετείο στήριξε την κρίση του σχετικά με τα οφειλόμενα σ' αυτούς ποσά, σε αποδείξεις στις οποίες είχε πλαστογραφηθεί η υπογραφή τους. Ο λόγος όμως αυτός είναι αβάσιμος, στηριζόμενος σε εσφαλμένη προϋπόθεση, καθόσον το Εφετείο δεν στήριξε την κρίση του για το ύψος της ζημίας των αναιρεσιβλήτων στις σχετικές αποδείξεις, όσον αφορά τις οποίες έκρινε ότι η υπογραφή των τελευταίων είχε τεθεί κάτ' απομίμηση, αλλά στο γεγονός ότι αυτοί ουδέποτε μετέβησαν στα γραφεία της χρηματιστηριακής εταιρείας και δεν εισέπραξαν τα αναγραφόμενα σ' αυτές χρηματικά ποσά. Η ίδια αιτίαση αποδίδεται στην προσβαλλόμενη απόφαση και με τον τέταρτο αναιρετικό λόγο και ως εκ τούτου, όπως και παραπάνω, ο σχετικός λόγος, κατά το αντίστοιχο μέρος του, είναι αβάσιμος. Με τον ίδιο αναιρετικό λόγο, το αναιρεσίον αποδίδει στην προσβαλλόμενη απόφασή την από το άρθρο 559 αριθμ. 19 ΚΠολΔ πλημμέλεια, ότι το Εφετείο ως προς τους εκ των αναιρεσιβλήτων

και ενώ δέχεται ότι είχαν καταθέσει τα ποσά των 870 και 27.367 ευρώ, τους επιδικάζει μεγαλύτερα ποσά. Ο λόγος αυτός είναι αβάσιμος, δοθέντος ότι το Εφετείο δέχθηκε ότι οι προαναφερόμενοι διατηρούσαν επενδυτικό χαρτοφυλάκιο, ενώ στις χρηματικές τους καρτέλες αναφέρονται τα επιοικασθέντα τελικώς ποσά.

Ο λόγος αναιρέσεως από τον αριθμό 10 εδ. α' του άρθρου 559 ΚΠολΔ θεμελιώνεται, αν το δικαστήριο, παρά το νόμο, δέχθηκε πράγματα, που έχουν ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης, ως αληθινά χωρίς απόδειξη. Ο λόγος αυτός απορρίπτεται ως αβάσιμος, αν από την απόφαση προκύπτει ότι στο αποδεικτικό του πόρισμα το δικαστήριο στηρίχθηκε στις προσκομισθείσες αποδείξεις, χωρίς να είναι ανάγκη να αξιολογεί ειδικώς το κάθε αποδεικτικό μέσο (ΑΠ 2031/2007). Στην προκειμένη περίπτωση, με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως κατά το δεύτερο σκέλος του και με τον τέταρτο λόγο, κατά το δεύτερο σκέλος του, αποδίδεται στην προσβαλλόμενη απόφαση του Εφετείου η πλημμέλεια ότι κατέληξε στο αποδεικτικό πόρισμα και συγκεκριμένα στο ύψος των οφειλομένων στους αναιρεσιβλήτους χρηματικών ποσών χωρίς απόδειξη. Όμως, δπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση στο εν λόγω αποδεικτικό πόρισμα κατέληξε το Εφετείο ύστερα από εκτίμηση των αναφερομένων στην απόφαση αποδείξεων ήτοι των ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων και όλων των εγγράφων που προσκόμισαν με επίκληση οι διάδικοι. Ενδψει αυτών, οι λόγοι αυτοί είναι αβάσιμοι.

Εξάλλου, για την πληρότητα των αιτιολογιών της προσβαλλόμενης απόφασης και όσον αφορά τους εκ των αναιρεσιβλήτων αι την ήταν αναγκαίο να αναφέρεται η αξία του χαρτοφυλακίου των μετοχών τους, καθώς και αν είχε δοθεί εντολή πώλησης και σε ποια τιμή

Σελίδα 59 της 1275/2019 πολιτικής απόφασης του Αρείου Πάγου

εκποιήθηκαν οι μετοχές που το απάρτιζαν. Επομένως, ο τέταρτος λόγος αναίρεσης από το άρθρο 559 αριθμ., 19 ΚΠολΔ, κατά το οικείο μέρος του, είναι αβάσιμος.

Με τον πέμπτο λόγο του αναιρετηρίου, κατά το πρώτο σκέλος του, από το άρθρο 559 αριθμ. 19 ΚΠολΔ, το αναιρεσείον ισχυρίζεται ότι η αναιρεσιβαλλομένη έχει ανεπαρκείς αιτιολογίες ως προς τους εκ των αναιρεσιβλήτων

.....ίοι «..διότι για την πληρότητα των αιτιολογιών της έπρεπε να αναφέρει ποιο το ύψος της αναγγελθείσης απαιτήσεως ενός εκάστου των ως άνω αναιρεσειόντων, ώστε να είναι εφικτός ο αναιρετικός έλεγχος, εάν πράγματι οι ήδη αναιρεσίβλητοι ανήγγειλαν εμπροθέσμως στον επόπτη εκκαθάρισης ποσά απαιτήσεων, αντιστοιχούντα στις προβαλλόμενες αγωγικές απαιτήσεις τους, κατά του ..». Επί πλέον, με το πρώτο σκέλος του έκτου λόγου αναίρεσης από την ίδια ως άνω διάταξη (ΚΠολΔ 559 αριθμ. 19), το αναιρεσείον υποστηρίζει ότι «..Δεχθείσα η προσβαλλομένη ότι οι εκ των αναιρεσιβλήτων

... ώς τυγχάνουν αποζημιώσεως από το .., υπέπεσε στην πλημμέλεια του άρθρου 559 αριθ. 19 ΚΠολΔ και κατέστη αναιρετέα, διότι ελλείπει από τις παραδοχές της οιαδήποτε σκέψη που να αφορά στην προαπαιτούμενη εκ του νόμου επαλήθευση ή μη από τον Επόπτη των απαιτήσεων των ως άνω αναιρεσιβλήτων κατά της ΕΠΕΥ, ήτοι δεν υπάρχει οποιαδήποτε αιτιολογία που να αφορά στην κατά νόμον απαιτούμενη προϋπόθεση αποζημιώσεως επαλήθευση (ή μη) των απαιτήσεων των ως άνω προσώπων...».

Οι ανωτέρω λόγοι είναι αβάσιμοι, καθόσον στην πληττόμενη απόφαση αναφέρεται ρητά ότι όλοι οι ενάγοντες, ως προς τους οποίους έγινε δεκτή, εν όλω ή εν μέρει, η ένδικη αγωγή, «... αυταποκρίθηκαν στη σχετική πρόσκληση του Επόπτη Εκκαθάρισης και προέβησαν σε εμπρόθεσμη αναγγελία των απαιτήσεων τους, προσκομίζοντας και τα σχετικά δικαιολογητικά...». Άλλωστε, όπως έχει ήδη αναφερθεί στη μείζονα σκέψη της παρούσας, δεν υπάρχει ανεπάρκεια αιτιολογίας, όταν η απόφαση περιέχει συνοπτική, αλλά πλήρη αιτιολογία, αφού αναγκαίο να εκτίθεται σαφώς στην απόφαση είναι μόνο το τι αποδείχθηκε ή δεν αποδείχθηκε και όχι ο λόγος, για τον οποίο αποδείχθηκε ή δεν αποδείχθηκε. Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 118 αριθ.4, 566 § 1 και 577 § 3 του ΚΠολΔ προκύπτει, ότι στο έγγραφο της αναίρεσης πρέπει να αναφέρεται κατά τρόπο σαφή, ορισμένο και ευσύνοπτο η νομική πλημμέλεια που αποδίδεται στο δικαστήριο που εξέδωσε την αναίρεσιβαλλόμενη απόφαση, ώστε να είναι δυνατόν να διαπιστωθεί αν και ποιο λόγο αναίρεσης από τους περιοριστικώς αναφερόμενους στο άρθρο 559 ΚΠολΔ. Θεμελιώνει η προβαλλόμενη αιτίαση. Διαφορετικά ο λόγος αναίρεσης απορρίπτεται αυτεπαγγέλτως ως αόριστος, χωρίς να είναι επιτρεπτή η συμπλήρωση των στοιχείων που λείπουν με παράπομπή σε άλλα διαδικαστικά έγγραφα. Ειδικότερα, ως προς τον προβλεπόμενο από το άρθρο 559 αριθμ. 11 λόγο αναίρεσης, πρέπει να εξειδικεύονται στο αναίρετήριο τα απόδεικτικά μέσα που το δικαστήριο παρά το νόμο έλαβε υπόψη χωρίς να προσκομισθούν ή δεν έλαβε αυτά υπόψη ενώ προσκομίστηκαν νόμιμα, να προσδιορίζεται το περιεχόμενο τους και το παραδεκτό της προσαγωγής τους και να αναφέρεται ότι έγινε επίκληση και προσκομιδή τους, ακόμη και αν έπρεπε να ληφθούν υπόψη

αυτεπαγγέλτως (ΑΠ 1185/2010). Στην προκειμένη περίπτωση, με το δεύτερο σκέλος του πέμπτου λόγου αναίρεσης και με το δεύτερο σκέλος του έκτου λόγου, αποδίδεται στην προσβαλλόμενη απόφαση η από το άρθρο 559 αριθμ. 11 γ' ΚΠολΔ αιτίαση, ότι το Εφετείο δεν έλαβε υπόψη τον πίνακα των εμπροθέσμως αναγγελθέντων επενδυτών της εταιρείας ΑΕΠΕΥ. Οι λόγοι αυτοί αναίρεσης είναι απορριπτέοι, προεχόντως, ως αόριστοι, διότι δεν περιέχει το αναιρετήριο όλα τα παραπάνω για το ορισμένο του λόγου αναγκαία στοιχεία και ιδίως διότι δεν αναφέρει ότι, με τις προτάσεις που κατέθεσε το αναιρεσείον, κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο Εφετείο, μετά την οποία εκδόθηκε η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, επικαλέστηκε το συγκεκριμένο έγγραφο. Σε κάθε περίπτωση ο λόγος αυτός είναι απορριπτέος, ως αβάσιμος, διότι, από την περιεχόμενη στην προσβαλλόμενη απόφαση βεβαίωση του Εφετείου, ότι στο πόρισμά του κατέληξε αφού εκτίμησε όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα που οι διάδικοι νόμιμα επικαλέστηκαν και προσκόμισαν, σε συνδυασμό με το όλο περιεχόμενο της απόφασης, δεν καταλείπεται αμφιβολία, ότι το Εφετείο έλαβε υπόψη και εκτίμησε και το ως άνω έγγραφο για το οποίο παραπονείται τώρα το αναιρεσείον. Κατόπιν τούτων και αφού δεν υπάρχει άλλος λόγος προς έρευνα, πρέπει η αίτηση αναίρεσης να απορριφθεί. Σημειώνεται μετά από αυτά ότι το αίτημα επαναφοράς, που παραδεκτά υποβλήθηκε με τις προτάσεις (ΚΠολΔ 579 § 2), είναι πλέον χωρίς αντικείμενο. Ακολούθως, πρέπει να διαταχθεί η εισαγωγή του παραβόλου που κατέθεσε το αναιρεσείον στο δημόσιο ταμείο (ΚΠολΔ 495 § 4) και να καταδικαστεί το τελευταίο λόγω της ήττας του στα δικαστικά έξοδα των αναιρεσιβλήτων, κατά τα οριζόμενα στο διατακτικό (ΚΠολΔ 176, 183, 191 § 2 και 75 § 1 Ν. 4194/2013).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Κηρύσσει κατηργημένη τη δίκη ως προς τον πρώτο των αναιρεσιβλήτων.

Απορρίπτει την αίτηση αναιρεσης.

Διατάσσει την εισαγωγή του παραβόλου που κατέθεσε το αναιρεσείον στο δημόσιο ταμείο.

Καταδικάζει το αναιρεσείον στα δικαστικά έξοδα των αναιρεσιβλήτων, που ορίζει στο ποσό των μισών.

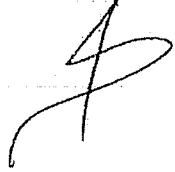
ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε στην Αθήνα, στις 7 Μαΐου 2019.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο άκρο αστήριό του, στην Αθήνα, στις 18 Οκτωβρίου 2019.

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ

Και τούτου αποχωρήσαντος
από την υπηρεσία ο αρχαιότερος
της συνθέσεως Αρεοπαγίτης
και ίδιαν Αντεπίδροσμον
των Αρείου Πάγου

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Πιστό Αντίγραφο
Ενωρήθηκε για τη νόμιμη
ορθίλανση
μέσην ..23/12/2019.
Δ/Σ Ο/Η Γραμματέας

Αποτελή Αντίγραφη